

ערוץ 2000

מאיריק את השבת

”וְלֹכַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הִיָּה אֹר, בְּמוֹשְׁבֵתָם“

במפת חושן נכנסו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְבִתְיָהֶם שֶׁל הַמִּצְרִים וְרָאוּ אֶת כָּל מְקוֹמוֹת תְּכֵשִׁיטָהֶם וְכָלֵיהֶם הַיָּקָרִים. כֹּה, בִּיצִיאַת מִצְרַיִם, שָׁאֲלוּ מִהֶם כָּלִים וְתְכֵשִׁיטִים אֲלוּ לְאַחַר שִׁדְעוּ הֵיכָן מְקוֹמָם.

אין לעיין בשעת התפילה - המגזין טעון גזירה

זמני השבת

ערים	כניסת שבת	צאת שבת	ר"ת
ירושלים	16:49 (16:29 - 16:40)	17:41	18:16
תל אביב	16:47	17:39	18:12
חיפה	16:47	17:39	18:12
באר שבע	16:49	17:41	18:16

עמ' 12

מסתורי השמיעה
האנושית
רוני מלכה

עמ' 10

הגילוי המסתורי
שסיפרו הנשמות
הרב יהודה סעדיה

עמ' 7

קווים לדמותו של חכם
מנצור בן שמעון זצ"ל
יהונתן דדון

עמ' 5

"יש עקרב בעריסה
של התינוק"
הרב אסי עדני

עמ' 3

"יצאתי מניתוח ולא
הנחתי תפילין"
מרן הרב יצחק יוסף

BO@tv2000.co.il | 03-613-2000 | טלפון | במגזין שפות | 24/6 | בית ההוראה מענה ההלכה זמין לכם

המנים על פי לוח ערוץ 2000 לשיטת זמני "אור החיים"

"יסידנא בבא סאלי זועי"א היה ידוע בשמירת הענינים המיוחדת שהייתה לו. כבר בהיותו ילד קטן במרוקו הרחוקה, הקפידו הוריו לכסות את עיניו בכל פעם שהוציאו אותו לרחוב, ואכן בזכות שמירת הענינים שלו, זכה הבבא סאלי ועיניו ראו מעבר לראייה של בן אנוש."

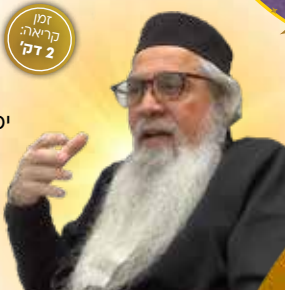
ביום שלישי זה קורה!!!

פרטים בגב המגזין >>>

וזעק: לא, היא לא פה!"

זמן קריאה: 2 דק'

מה הסוד להתגבר על מידת הכעס?

השידור הקבוע במוצאי שבת בשעה 22:30,
לייעוץ אישי וברכה מהרב. חייגו 073-3212998

ההקדשות של מזכי הרבים היקרים

המגזין מוקדש

לע"נ: עמנואל בן עישה, אילנה בת רחל, משה בן זילפה,

אסתר בת מרקה, שלמה בן דוד, ורדה בת נעמי) | **לרפואה שלמה:** ורדה שיר בת נעמה, חנה בת טלי, רפאל בן אסתר | **לברכה והצלחה:** אספה בן אלמי, קרן בת שושנה, אוראל בן צביה, דינה בת שושנה, יצחק בן עליה

לדיווח הגון: שירה בת אסתר, תהילה בת אסתר, אלון אליהו בן דבורה

לפרנסה בשפע ובריאות: שלומי יוסף בן טלי, מליה בת ציפורה, בנימין דוד בן חנה, יסיים בן שרה, רינה דניאלה בת שושנה

לחזרה בתשובה: דניאל אליהו בן עופרה, יוחנן מדיה בן חיה חוה | **לזרע בר קיימא:** חיינו 073-2866527

בזמן ההדפוס נמצאים למען יזכי הרווחים עבור הברית לכס - חיינו 073-2866527

של
דמונות

ערוך רב

קבוצת מצרים ובני עמים אחרים.
שהצטרפו לבני ישראל ביציאת מצרים.
לפי רש"י, המונח משמעו "תערובות אומות של
גרים" – עבדים מעמים שונים שניצלו את ההזדמנות
לצאת לחופש, ומצרים שהתפעלו מינייה ה' והחליטו
להצטרף לעם ישראל. משה רבנו קיבלם וגייסם
מראונו, באומרו "טוב שידבקו גרים בשכינה", אך
הקב"ה התנגד לכך. חכמינו ז"ל ייחסו לערב רב
תפקיד מרכזי בחסאים שונים במדבר,
בראשם חסא העגל.

מי ששורד את החשע יחזק כן בעשירית?!

שש מכות עברו
ממצרים ופרעה
ידין עומד בסירובו. אבל
במכות בכורות, הכול השתנה. למה?

כן, המכות הקודמות היו קשות, אבל אפשר
ה להתרחק מהן או להסתגל אליהן. במכות בכורות
כל משפחה התעוררה מוכה. פרעה עצמו איבד את
ה, היורש שלו לסת המלוכה.

שנית, המכה הזו הייתה מדויקת להפליא. רק בכורות מצריים מתו, אך בני ישראל לא נפגעו כלל. הניגוד הברור הצביע על יד ה' שפועלת בדיוק כירורגי.

מכת בכורות גם פגעה בליבת האמונה המצרית. המצרים האמינו שפרעה הוא אל, וכך גם בו גם הנכור. כשהבכורות מתו, כולל בנו של פרעה, הם הבינו שכל אליליהם חסרי אוניס מול אלוהי ישראל.

**בעלי מסעדת "pita" הכשורה, מפיץ את מגזין "מאירים
את השבת" גם בשכונת גולדוס גרין שבלונדון**

צילמתם את המזכין במקום מעניין?

שלחו לנו לחייל או לנזקק:

058-450-2000

MAG@TV2000.CO.IT

ערוץ
2000

מו"ל: ערוץ 2000 להפצת יהדות

עורך: י. נפתלי | ביקורת: חברי ועדת הביקורת
גרפיקה ועיצובים: מחלקת הסטודיו © כל הזכויות שמורות

מרכזיה: 2610* שלוחה 1

להאזנה לפורטל: 03-378-2000

בית ההוראה מענה ההלכה: 03-613-2000

להזמנת רב או רבנית לחוג בית ללא עלות

חייגו: 073-321-2992 זמין 24/6

להצטרפות לנבחרת מזכי הרבים

מפיצי המגזין: חייגו 073-2866527

טרפות לקבוצות הוצאפ שלנו: 08-450-2000

הבלת המגזין במייל ולהערות ניתן לפנות

MAG@TV2000.CO.IL לכתובת המ"ל

יצאתי מניתוח וגיליתי שפספסתי את השקיעה,

אוכל בכל זאת להניח תפילין?

זמן
קריאה
דק 1.5

לכבוד היקר והנעלה, שלום רב.

בדבר שאלתו, האם מותר להניח תפילין של רבנו תם בצאת הכוכבים לפי זמן הגאונים, קודם שהגיע זמן צאת הכוכבים לשיטת רבנו תם. הנה נתבאר בספר "ילקוט יוסף" – הלכות תפילין שהעיקר לדינא שאין איסור מהתורה להניח תפילין בלילה, ורק חכמים אסרו להניח תפילין בלילה, גזרה שמא יישן בהן ויבואו לידי בזיון. וכיוון שכן, מאן לימא לן [מי יאמר לנו] שחכמים יפקיעו מצוות תפילין באופן שיבטל לגמרי מצווה זו. וכל גזירת חכמים, יש לומר דאינה אלא למי שהניח ביום, אבל מי שנאנס ולא הניח ביום – יש לומר שבזה לא גזרו, שלא באו לעקור מצווה מן התורה.

ובשו"ת "דובב מישרים" נסתפק למאן דאמר בגמרא במסכת מנחות כי לילה הוא

(צילום: גנסי איליה)

זמן תפילין, אם יוצא בהנחת תפילין בלילה על יום המחרת, ונפקא מינה [והיוצא מזה] שבאופן שיהיה אחד שיודע שלא יהיה בידו להניח תפילין ביום, אם יכול להניח תפילין בלילה ולצאת ליום המחרת, ואף שמדברנו אסור להניח תפילין בלילה, שמא יישן בהן, באופן כזה בוודאי לא גזרו, והעלה דלכאורה לפי מה שמבואר בגמרא – אם היה רוצה לצאת לדרך – מניח, וכשיגיע זמן ממשמש בהן ומברך. וב"בית יוסף" כתב, דהסוגיא אזלא אליבא דמאן דאמר דסבירא ליה [הסוגיא היא לשיטת מי שסובר] דלילה [הוא גם כן] זמן תפילין, והעלה לשיטת הר"ף דאפילו לכתחילה מותר להניח בלילה, דביוצא לדרך ליכא החשש דשמא יישן בהן.

ובשו"ת "כתב סופר" כתב, שאם נתעכב ולא הניח תפילין עד הלילה, הלילה שייך ליום שלמחרת, לכן אף אם יסמוך אדינא דאורייתא להניח עתה תפילין לא יכופר עליו היום שעבר שלא הניח בו תפילין. ולכן מי שנאנס או הזיד ולא הניח תפילין כל היום, וכבר עבר זמן צאת הכוכבים, הרי זה מעוות לא יוכל לתקון [כלומר, שאי אפשר לתקנו עוד], ולא ירוויח כלום כשיניח עתה תפילין.

ומיהו, אם עדיין לא הגיע זמן צאת הכוכבים לשיטת רבנו תם, נראה שיניח בלי ברכה; וכל שכן אם עדיין הוא בין השמשות שימחר להניח. וכן כתב בספר "ישראל והזמנים", וכל שכן למי שנוהג בכל ענייני הזמן את שיטת רבנו תם לחומרא.

ואם עדיין הוא בתוך זמן בין השמשות דהגאונים, כתב ב"כף החיים" שלא לברך. אך לשיטת רבים מהפוסקים יניחם בברכה, וכן כתבו ב"חיי אדם", וב"ארצות החיים", וב"שלחן שלמה", והגאון ה"חפץ חיים" בספרו "נדחי ישראל" וב"בית ברוך" על ה"חיי אדם", ב"אפיקי מגנים" ובשו"ת "ביעי אומר".

וכל זה באונס כשלא הספיק להניח תפילין כל היום, אבל לכתחילה אין לאדם להניח שוב תפילין לאחר שקיעת החמה, ואם לבוש בתפילין צריך לחלץ מיד בהגיע זמן צאת הכוכבים, אלא אם כן חייב לשמור עליהן מאיבוד או נזק, ואין בידו לשמור אותן אלא אם הוא לבוש בהן. ולכתחילה יש לחשוש לדעת רבנו האר"י ז"ל ולהקפיד לחלוץ התפילין מיד בהגיע זמן שקיעת החמה.

וכל האמור, הוא בין בתפילין דרש"י ובין בתפילין דרבנו תם. ואין כלל סברא לומר שבתפילין דרבנו תם אפשר לכתחילה לסמוך על זמן השקיעה וצאת הכוכבים דרבנו תם, כי הן שתי מחלוקות נפרדות ללא שייכות ביניהן.

מה הפשר?

באיזה הקשר מזכירות נעליים בפרשה?

יודעים את התשובה? שלחו לנו למייל!

תשובה מהמגזין הקודם:
ארץ ישראל.

השידור הקבוע במוצאי שבת קודש

נרשת

106

פסוקים בפרשה!

הפסוק השבוע:

"הדבר אשר" (וימיה מ"ו)

3

הפרשה ה-3 של

התומש ה-2,

שמות.

נושאים בפרשה:

המשך עשר המכות, מצוות קידוש החודש, מצוות קורבן הפסח, תחיית דם הפסח על תחית הבתים, איסור תפילין, חזקת חזקת בשנת ימי הפסח, אכילת מצות בפסח, קדושת הבכורות ומצוות פדיון, מצוות תפילין.

נקודת האור - הרב עידו סחמה - מרבני ערוץ 2000

התשלום המופרז

על כוס מים!

זמן
קריאה
דק 1.5

באחד הימים, בזמן שהותו בפר"ק, נכנס רבי ישראל סלנטר לבית קפה מפואר. הוא היה צמא וביקש כוס מים.

המלצר הביא לו את המים, אבל לפני שרבי ישראל הספיק לשתות, הוא התבקש לשלם חצי פרנק, שזה שווה בערך ל-20 שקלים בימינו.

"חצי פרנק על כוס מים!?" הופתע רבי ישראל. אך בעל הבית ניסה להסביר לו את פשר העלויות: "רק הכיסא שעליו כבדו יושב, עולה לי אלף פרנק להשכרה חודשית. מה עם השולחן, הכוס המהודרת מחרסינה מזהבת, תחתית הנייר, המפה הלבנה, התזמורת ברקע, התאורה? מה עם המשכורת של המלצר? כל זה גלום במחיר של כוס המים – ועל כל זה אתה משלם".

הדברים האלה עשו רושם עמוק על רבי ישראל. כשחזר לליטא, הוא כינס את תלמידיו וסיפר להם על השיעור החשוב שלמד בבית הקפה הצרפתי: "עד עכשיו היינו מברכים רק על כוס המים עצמה. אבל בעל בית הקפה צודק לחלוטין! מה עם העובדה שאנחנו מקבלים את המים בבית נאה, בכוס נקייה, בגוף בריא ושלם, כשסביבנו כולם בריאים. כשמחוץ לבית השמש זורחת, הרוח נושבת והציפורים מציצות... איך נשלם על כל זה?"

"ובכן, יש רק דרך אחת: להיות מלצר של הקב"ה". "אדם שנוכח לבית מלון יקר, אוכל, ישן ונהנה מכל מעדניו, משלם סכומים עצומים. אבל המלצר? לא

רק שהוא לא משלם כלום, אלא שהאורחים עוד משלמים לו 'טיפ'! הוא אוכל מסעדות המלכים, ישן בחדרי המלון, נהנה בזמנו הפנוי, ובסוף החודש מקבל משכורת מכובדת".

"אתם יודעים למה זה ככה?" פנה רבי ישראל אל התלמידים. "כי המלצר הזה לא בא ליהנות מכל המנעמים – הוא בא לשרת את בעל הבית!" "כך גם אנחנו: אם נהיה 'מלצרים' של הקב"ה לא ינכו מהשכר שלנו בעולם הבא את כל טובות העולם הזה!"

אז איך בעצם נהיה 'מלצרים'? מלבד העובדה שהמלצר הוא בעצם משרת את בעל הבית, הוא גם תמיד דואג לרווחת

האחר. לכן, מי שיודע ללמד – ייקח נערים שמסתובבים ברחוב ללא תורה, וילמד אותם אמונה וביטחון. יאהיב עליהם את התורה ואת מי שנתנה. מי שאין לו כשרון כזה – שייקח את הכסף שהקב"ה נתן לו, ויתרום אותו למוסדות שעוסקים בקירוב רחוקים. וכך נזכה גם אנחנו בהבטחה של רבי ישראל מסלנט!

מותר לי לרכוש עלונים ממעשרות ולחלק בעבודה?

24/6

בכל חלקי השולחן

בשולחן

מענה ההלכה העולמי

ערוץ 2000

השידור הקבוע ביום שלישי בשעה 21:00. ניתן להזמין את הרב לחונן בית ללא עלות. חיינו 073-3212992

רגע טוב לנשמה

הרב יהונתן ענבה
מנהל הוועדה הרוחנית

"מה אתה בכלל עושה פה? ברוח? מהבית? צריך להזעיק משטרה!"

לבד? הסתכל הכרטיס בפליאה. "ילד
בניך, לבד ברכבת? מה אתה עושה פה
בכלל? אבא ואמא יודעים או שברחת מהבית?" לפני
שיוסי הספיק לענות, אישה שישבה מולו הצטרפה
לשיחה: "אולי הוא נעדר! מציעה לדווח למשטרה!"
נוסע ועוד נוסע, שנראה קצת פחות ידידותי,
שלושתם עמדו מסביבו, שואלים שאלות, מסתכלים
בדאגה מוגזמת. יוסי הרגיש איך הלב שלו מתחיל
לדפוק חזק. המחנק עלה בגרון. ואז הוא נזכר – "יש
לי משהו בכיס!" הוא הושיט יד, הוציא פתק קטן ופתח
אותו: "יוסי, זה אבא. אם אתה צריך אותי – אני בקרון
האחורי". ההקלה הייתה מיידית. "אני לא לבד! אבא
שלי פה!" ענה יוסי לכל המתעבים, תוך כדי שהוא
קופץ ממקומו ורץ לקרון האחורי. שם, בדיוק כמו
שהבטיח, ישב לו בשקט אבא שלו.

לפעמים אנחנו הולכים בחיים ומרגישים שאנחנו
לבד. מתמודדים, נאבקים, נתקלים באתגרים.
אבל האמת היא אחרת לגמרי.

הקדוש ברוך הוא תמיד פה, תמיד לציננו. הוא לא
עוזב אותנו אף פעם, הוא רק מחכה שנזכור שהוא
שם. "בְּעֶבֶר זֶה עֶשֶׂה ה' לִי צִצְאָתִי מִמִּצְרַיִם" – כדי
שבכל יום נזכור, ונדע שיש מי ששומר ויוציא אותנו
מכל המצרים של החיים.

שבת שלום!

הניסיונות, הקשיים והאתגרים – עד היום.
לכן, כדי שנוכל לשרוד, עלינו להיזכר במצרים
ולמעשה לזכור את אותה תקופה מופלאה שבה
הבורא נילה טפח והראה לנו שאנחנו לא לבד, שיש
שמירה והשגחה – וממילא אין שום סיבה או טעם
לחשוש מכל דבר שבעולם.

הסיפור הבא ממחיש את הכוח הזה, את הידיעה
הזו, שיש מי ששומר עלינו גם כשאנחנו לא רואים
אותו: יוסי כבר לא ילד קטן. השנה הוא חוגג בר
מצווה. כבר כמה שנים, בכל חופשת קיץ, הוא נוסע
לסבא וסבתא שגרים בצפון הארץ. תמיד הוא נסע עם
ההורים, שהיו מלווים אותו, דואגים שיתמקם בבטחה,
ורק אחר כך – חוזרים הביתה. כך יוסי היה נשאר
במשך שלושה שבועות שלמים אצל סבא וסבתא,
והוריו היו מגיעים לבקר בכל שבת.

אבל השנה יוסי החליט שהוא מספיק בוגר.
"אבא, אימא, אני כבר גדול. אין צורך שתבואו איתי
ברכבת. תגיעו לפני שבת, ניפגש שם".

ההורים הסתכלו זה על זה. הם קצת חששו, אבל
מה לעשות – הוא באמת כבר גדול. הם הסכימו.
בתחנת הרכבת, רגע לפני שיוסי עולה לקרון, אבא
ניגש אליו והכניס לו משהו לכיס. "יוסי", אמר לו אבא,
"אם תרגיש לא טוב – תוציא את זה. זה יעזור לך".
יוסי הנהן, עלה לרכבת ומצא לו מקום ליד החלון.
הרכבת התחילה לנוסע, והוא הרגיש כל כך שמח
ועצמאי. אחרי כמה דקות נכנס הכרטיסן. "שלום, יש
לך כרטיס?" יוסי היה נבוך ומבולבל. ה "רגע..." אתה

במשך אלפי שנים העם היהודי חווה
ניסיונות וחוויות יוצאות דופן. על חלקן שמענו,
את מיעוטן אנחנו מציינים במעגל השנה. אבל
יש תקופה אחת – תקופה קדומה ומשמעותית –
שלא רק חגי ישראל תוקנו סביבה, אלא שאנו מצווים
לזכור אותה בכל יום ויום: "זְכֹר אֶת הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר
יָצִאתָ מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים".
והשאלה הגדולה היא: למה?

מה יש במצרים, בשעבוד, בקושי וביציאה, שיש
לזכור זאת בכל יום ויום?
אולי כדי להבין זאת טוב יותר, נצטרך להבין את
מהות גלות מצרים.

בניו של יעקב אבינו עמדו להפוך לעם – עם הנצח,
העם הנבחר של הבורא. כדי להצדיק את התואר
הזה, עליהם לקיים את מצוות האל וללכת בדרכיו.
ומה עליהם לעשות, כדי ללכת בעיניים עצומות
במדבר, צריך דבר אחד יסודי ומהותי – הבסיס
הרחב של היהדות: אמונה.

האמונה בבורא העולם נטעה שורשים עמוקים
בזמן גלות מצרים; כמו בניין שמספר הקומות שלו
נגזר מעומק היסודות, כך יסודות האמונה של עמנו
הלכו והתקבעו דווקא תחת הגלות. ובאותה שנה
של הגאולה – שנה של כל כך הרבה ניסים, שאפילו
הטבע הבחין בין יהודי לגוי, שנה של השגחה פרטית
גלויה עם יציאה מופלאה, קריעת ים סוף, מתן תורה,
מן – הלחם השמימי, באר, ענני כבוד ועוד – עיצבו
אותנו ונתנו לנו כוח וחוזק אמוני לכל הדורות, עם כל

טעודה שלישית הבחירה הראשונה

הרב "סדר היום" נוחב שצריך

להכין מאכל ומשתה מיוחדים לטעודה
שלישית ולסדר את השולחן בצורה ראויה
לכבוד טעודה זו, שכן היא בעלת "מעלה רמה"
משאר הטעודות, ולכן יש לנהוג בה עונג,
שמחה ומנוחה, ולהרבות במעשים ככל
היכולת – נפי שמבאר ה"משנה
ברורה".

זמן
קריאה:
דק 0.5

מעל המזל - הרב מנחם וייס - מומחה עולמי למזלות - מרבני ערוץ 2000

מצב הרוח שלך

מתעתע ולא יציב? יש לך מזל!

בפרשת השבוע אנו רואים את המקור לעיקרון
היסודי שאנו מדגישים מפעם לפעם במסגרת הטור
שלנו כאן בבמה המכובדת של ערוץ
2000, העיקרון שמתנסס גם בשם
המדור: "ישראל מעל המזל".

"הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֶם רֹאשׁ
חֳדָשִׁים" – אומרת התורה, "לכם"
– דווקא, ולא לאומות העולם.
חכמינו ז"ל מסבירים כי ישראל
מונים ללבנה, ואילו אומות העולם
מונים לחמה. ובשונה מהשמש,
שנשארת קבועה ויציבה מאז היום
הרביעי לבריאת העולם, הלבנה נעלמת
ומתחדשת בכל ראש חודש. היא מתמעטת
עד כדי היעלמות כמעט מוחלטת, ואז – פורצת
מחדש לאור.

מזל דלי הוא מזל שכולו רוח וגמישות.
מי שנולדו במזל זה הם בדרך כלל אנשים
רוחניים, אכפתיים, אוהבים לסייע
ולדאוג לזולת. אין מה להגיד, בתחום
שבין אדם לחברו הם מצטיינים
במיוחד – תמיד מוכנים להושיט יד,
להקשיב, לתמוך.

אבל יש להם גם צד פחות יציב:
הם משנים במהירות את מזגם
ואת דעתם. רגע אחד הם בשמיים,
רגע אחרי – בתחתית. למה? כי
הם נטועים חזק ביסוד הרוח, יסוד של
תזוזה, של תנועה מתמדת. אבל דווקא
בגלל זה, הם גם גמישים להפליא. מתפייסים
בקלות, מתרצים מהר, לא נשארים עם כעסים
בבטן. הרוח שלהם תמיד זזה, תמיד מתקדמת.

זמן
קריאה:
דק 1

זהו הסימן

לעם ישראל: אין

קביעות, אין מקובעות.

יש התחדשות, יש שינוי

תדיר. בדיוק כמו הלבנה,

גם אנחנו יכולים להשתנות,

להתרומם, להתחדש – מעבר למה

שנראה כקבוע ומוגדר מראש.

הגויים, כך מלמדים אותנו חז"ל, מושפעים

מהמזל – מהגזירות האסטרונומיות שנקבעו

מראש. אבל אנחנו? אנחנו יכולים לשנות,

להתפלל, לחזור בתשובה – ולצאת מגבולות הטבע.

ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות. חיינו 073-3212992

"ניקרו אצלן גננים גבית? אולי חנוך?"

זמן קריאה: 1 דק'

שלום כבוד הרב! כתוב שהקב"ה בעצמו הכה את מצרים בבכוריהם. אבל גם כתוב שבני ישראל היו צריכים למרוח את המזוזות בדם כי "המשחית אינו מבדיל בין רשע לצדיק". אז מי עשה את ה"מכה" – ה' או "המשחית"?

בתי היהודים היו מסומנים בדם פסח ובדם המילה, והמשחית לא נכנס אליו כי אסור היה לו להיכנס. אבל ה' יתברך, ביוזמו כי הוברחו בכוחות מצרים לבתי היהודים, נכנס לשם כדי להרוגם.

ישתבח שמו. כל הניסים הגדולים שעשה הקב"ה במצרים, הזכירו לי נס שקרה לי לפני עשור אחרי תאונת דרכים שעברתי. ותהיתי – אם אני עובר שם במקום הזה, יש משהו שאני צריך לברך כדי להודות לה'?

לומר בלי שם ומלכות "ברוך שעשה לי נס במקום הזה".

יש עניין לומר את זה גם מחוץ לבית החולים שבו טופלתי ושם בחסדי ה' חיי ניצלו?

חז"ל לא תיקנו נוסח. ותוכל לומר "ברוך שעשה לי נסים ונפלאות בבנין זה".

מעניין! על איזה עוד סוגים של ניסים אומרים "ברוך שעשה לי נס"?

כתב הרב "בן איש חי" (שנה ראשונה, פרשת עקב, יב): "אם באו עליו גנבים וניצול, או שנפל אבן או ברזל סמוך לו, אף על פי שהיה בסכנת מוות אם היה נופל עליו, אינו מברך שעשה לו נס, דאין דבר זה יוצא ממנהג העולם ותולדותיו. מיהו, אם בא עליו כדור מקנה רובה אך לא נכנס בבטנו ובשאר מקומות החלל, אלא בא ברגלו או בידו. וכן אם אחד תחב לו סכין בגופו ולא נכנס הסכין במקום החלל אלא בבשרו, כיון שהגיע הדבר בגופו הרי זה ספק אם יברך בשם ומלכות, לכן טוב שגם בזה יעשה כמו שכתבנו [...] ואחר כך יברך בלי שם ומלכות ויהיה שם ומלכות בליבו". וכן כתב ב"ילקוט יוסף" (סימן ריח, ד).

השידור הקבוע ביום שישי בשעה 08:00

*ההגרלה בכפוף לתקנון

שגרירים?
מגיע לכם לעוף איתנו לחוויה של פעם בחיים!

ביום שלישי הגרלת הביניים
27/01/26
טי בשבת תשפ"ו
פרטים בגב המגזין

מצטרפים לנבחרת מפיצי המגזין ונכנסים להגרלת הענק!
לצל טיסה זוגית למסע בקברי צדיקים באירופה.

073-2866527

חייגו או סרקו: **073-2866527**

הקולות פתוחים במוצאי

סיפור לשבת

הרב אסי עדני
מרבני ערוץ 2000

"יש עקרב בעריסה של התינוק, תצילוהו לי את הילד!"

זמן קריאה: 1.5 דק'

"אתה שומע את זה?!" העירה האישה את תשומת ליבו של דוד, בעלה, לרעש הקיצוני שמשמיעים השכנים החדשים. "די... אני מנסה לישון..." מחה דוד העיף. "אין אתה מצליח לישון עם כל הרעש הזה? לא מעניין אותי! אני הולכת אליהם עכשיו".

דוד ניסה להרגיע אותה: "די, תעצבי אותם. הם רק עברו דירה, אולי הם פורקים ארגזים. מעבר דירה זה לא קל. מי שכועס בסוף רק מפסיד. לך לישון". האישה השתכנעה, וניסתה להירדם למרות הרעש.

למחרת בלילה, שוב באותה שעה, החל אותו רעש. אחרי חצי שעה מתסכלת, דוד קם מהמיטה בעצבים: "זהו! אני הולך אליהם! אי אפשר ככה".

"רגע רגע", קפצה אשתו, הפעם היא על תקן "קול ההיגיון" בחדר. "אתה אמרת אתמול שמי שכועס רק מפסיד, לא? הזכירה לו. נכון אבל... אי אפשר לישון ככה", ניסה הבעל לתרץ את השינוי בעמדתו. "אני צריך לקום בשש, בגללם אני אהיה גמור מחר!".

היא חשבה עוד רגע, ואז הציעה: "יודע מה, בוא ניקח את התינוק ונעבור כולנו לישון בסלון. רק הלילה. מחר כבר נדבר איתם בשעות הצהריים כשנהיה רגועים". דוד ידע שהיא צודקת. וכך, באמצע הלילה, הם לקחו כרית ושמיכה, לקחו את התינוק, והעבירו את עצמם לספה בסלון.

קצת אחרי חצות, התינוק התעורר בבכי. "אני הולכת להביא לו את הבקבוק, נראה לי שהוא בחדר", האישה קמה חצי ישנה, נכנסת לחדר השינה, מדליקה את האור... ומיד נסוגה לאחור. "דוד..." היא קוראת לבעלה בצרחה "מה קרה?" הוא עונה מבוהל. "יש... יש עקרב בעריסה!!!" היא רועדת, "הוא על הבקבוק של התינוק!" בני הזוג המבועתים מילטו בבהלה אדירה את התינוק ומיהרו להתקשר למוקד העירונ, למשטרה ולכל מספר אפשרי. לפי התיאור של העקרב, הזהירו כולם: תתרחקו. עקיצה מהעקרב הזה יכולה לגרום לשיתוק. אחרי רגע ארוך של שקט, האישה אמרה: "אם היינו יושנים בחדר, מי יודע מה היה קורה..."

חברים יקרים, לא בכדי אמרו חכמינו ז"ל: "אין העולם מתקיים אלא בשביל מי שבוטל את עצמו בשעת מריבה, שנאמר תלך ארץ על בלימה". הזוג הזה שתק – וניצל משיתוק. מי שמצליח לעצור את עצמו בשעת כעס, זוכה באותה השעה להחזיק את כל העולם כולו!

ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות.
חייגו: 073-321-2992

כוחה של חילה - הרב שמואל חמן - מרבני ערוץ 2000

"תראה את זה, החליפה שלו משנות ה-70"

זמן קריאה: 1 דק'

את חתונתם של דניאל ונועה חגגו באולם מפואר. האווירה הייתה חמה ושמחה, והמוזמנים לבשו את מיטב בגדיהם. בפינת האולם ישב ראובן, דוד של הכלה, והביט בבני המשפחה. ראובן הבחין בגיסו יחזקאל שלבש חליפה מקטיפה ישנה, בצבע כחול כהה, שהייתה גדולה עליו קצת, ובלטה לרעה בין החליפות המחויטות של שאר האורחים. "תראה", לחש ראובן לאחיו שישב לידו, "תראה איך יחזקאל מתלבש. הוא בא לחתונה או לטיול שנת? החליפה שלו נראית כאילו היא משנות ה-70!"

שאלה: האם לומר על קרוב משפחה בחתונה "תראה איך הוא מתלבש" נחשב לשון הרע?

תשובה: האמירה הזו, בכוונה שלילית או מזלזלת, נחשבת ל"דברי גנאי" משפילים ומבזים, והיא נאמרת בדרך כלל ב"דרך שחוק וקלות ראש". לכן, גם אם ראובן לא התכוון לגרום נזק ממש, אלא רק "להעיר" או "לצחק", מכיוון שהדברים הם גנאי והם אמת, הרי שעבר באיסור מן התורה.

הלכה: "וראה עוד את גלל אסור לישון הרע... שפאפלו אינו מדבר מתוך השנאה ולא נתנו בהספור לננותו, רק אמרו דרך שחוק ודרך קלות ראש, אף על פי כן כיון שפעל פי אמת דברי גנאי הוא, אסור מן התורה".

השידור הקבוע ביום ראשון בשעה 13:00

המדבר לישון הרע עובר על 17 לאווין, 14 עשין ו-3 ארוין.

ההשקפה

ראש הישיבה
הרב ראובן אלבז

"מיליארדי מעופפים,

... לא נכנס גם לא אחד!"

"ייעל הארבה על כל ארץ מצרים ויח כל גבול מצרים כבד מאד" (שמות י, יד).

זמן
קריאה:
דק 1.5

סמוך לקריית גת יש מושב שנקרא "קוממיות". מושב זה, יחד עם מושב "יסודות", הוקם בעצת ה"חזון איש" זצ"ל, אשר ביקש להקים מושבים שתהיה בהם יראת שמיים טהורה. במשך כל השנים שמרו במושב זה את השמיטה כפשוטה בלא לעבוד את האדמה, כצו תורתנו הקדושה.

בכל שנה ישית היה צומח במושב קוממיות היבול המשובח ביותר בכל האזור כולו. חקלאי המושב היו זרעים חיטה למצות. טעם המצות הנאפות במאפיית המושב מהקמח המופק מחיטים אלו משובח מאוד וערב לחרך כאמזים וכשקדים. מרן ראש הישיבה רבי בן ציון אבא שאול זצ"ל היה נוהג להגיע בכל שנה למושב קוממיות כדי לאפות שם את מצותיו.

בשנת תש"ט חלה שנת השמיטה. כל החקלאים, תושבי שאר ישובי האזור, עבדו את שדותיהם כמדי שנה בשנה, מלבד בני מושב קוממיות אשר זרעו בשלהי השנה הישית, ולאחר מכן שמרו על השמיטה כהלכתה.

ביום בהיר הופיע לפתע נחיל ארבה עצום של מיליארדי מעופפים, שפשט ברעש אדיר על כל שדות האזור וכלה את תבואת השדות. באורח פלא, נעצר נחיל הארבה בגבולות המושב קוממיות. שדות המושב הגובל לקוממיות התמלאו חגבים, בעוד שדות קוממיות נותרו ירוקים ומלבלבים.

בקיבוץ הסמוך התגורר הדוור האזורי, שהיה רגיל לקחת את דברי הדואר במכוניתו הקטנה, ולחלקם באזור. באחד הימים ביקש הדוור מבנו בן ה-12 שיבוא לסייע לו בחלוקת הדואר. השנים נסעו במכונית שכוסתה כולה בשכבה עבה של חגבים. והנה בדרך נס, כשהמכונית נכנסה לתחומי מושב קוממיות, פרחו כל החגבים והתעופפו מאליהם, כאילו מישהו התריע בפניהם: "כאן שומרים שמיטה – אין כניסה לחגבים!" הנער שראה את המזחזה המופלא, השתומם: "אבא, למה הארבה אינו נכנס לקוממיות?" והאב תירץ: "הם דתיים! יש להם כל מיני סגולות!"

הבן לא הבין: הארבה קורא כתובות? איך החגבים יודעים לא להיכנס לקוממיות? אט-אט התחיל הנער לקרוא על היהדות ולהתעניין בה. כעבור מספר שנים, התגייס הבן לצבא, ופגש אנשים שומרי תורה ומצוות, שהסבירו לו את הסייעתא דשמיא המיוחדת המלווה את המקיימים את דבר ה'.

הבחור ששמע את הדברים, פנה אל הגאון רבי בנימין מנדלסון זצ"ל, רבה של קוממיות, הציג את עצמו כבן הקיבוץ השכן וביקש להתארח בביתו בשבת.

במהלך השבת הסביר הרב מנדלסון לקיבוצניק הצעיר את עניין השמיטה ואת הבטחת התורה להצמיח את יבולם של שומרי השביעית, ובסופו של דבר הבחור התחזק, ומשך אחריו את אביו, עד ששניהם עזבו את הקיבוץ ושבו בתשובה שלמה.

השידור הקבוע ביום שני בשעה 21:00

שם האדם

הרב שמשון פוקס
מומחה עולמי לשם האדם
מרבני ערוץ 2000

"לתת לה את

השם המושלם!"

זמן
קריאה:
דק 1

שאלה שחוזרת ועולה אצלי לא מעט: מתי בדיוק ראוי לקרוא שם לבת שנולדה? התשובה איננה חד-משמעית. בקהילות שונות בעם ישראל נהגו מנהגים שונים, ולכל אחד מהם יש בסיס וטעם משלו.

בספר "זכר דוד" מובא שהמנהג הוא לקרוא לבת בשמה מיד אחרי הלידה. הסבר הדבר פשוט: רק לגבי בן ציוו חז"ל להמתין עד ברית המילה, שמונה ימים. אבל אחרי לידת בת אין סיבה לחכות. יתרה מכך, יש חשיבות לקרוא לה שם בהקדם, כדי שהנשמה לא תתעכב מלרדת ולהיכנס בה.

בשם ה"בני יששכר" מובא שיש לקרוא לבת בקריאת התורה הקרובה ביותר ללידה. והטעם לכך הוא שזכות התורה תעמוד לה ותברך אותה בחייה.

הגאון רבי יצחק יעקב וייס זצ"ל הוסיף שהמנהג המקובל הוא לקרוא לה שם בשבת הסמוכה ללידה, וטעמו כפול: ראשית, נוהגים לעשות סעודה קטנה לכבוד קריאת השם. בימות החול אנשים טרודים, ואילו בשבת יש יותר פנאי לשמחה. שנית, מכיוון שיש נשמה יתרה בשבת, הזמן מסוגל יותר לקרוא לה שם ולהמשיך עליה נפש קדושה. מנהג רוח בארצות המזרח, וגם בחלק מקהילות אשכנז, הוא לקרוא לבת שם ביום החמישי לאחר הלידה – רמז לאות ה"א, שידוע שהאיש רצו שיהיה בשמה את האות ה"א.

בשו"ת "מנחת יצחק" הובא מנהג לקרוא לבת בשמה בשבת השנייה ללידה. כך, הסביר הרב, בוודאי כבר יעברו שבעה ימים מלאים, והיולדת כבר מתחזקת ויכולה להשתתף בשמחה. חוץ מזה, כך התינוקת הרכה תהיה במדרגה רוחנית מספקת לקבל נשמה קדושה, וגם כדי שלא יקראו לה שם לפני הבנים שנקראים בשמונה ימים. בספר "אות ברית" מובא שיש נוהגים להמתין חודש ימים עד לקריאת השם. זאת, משום שהאיש נמשלה לירח, וכשם שהירח צריך קרוב ל-30 יום כדי להגיע לשלמותו והתחדשותו, כך האשה צריכה 30 יום לשלמותה לאחר הלידה – ורק אז קוראים בשמה.

השידור הקבוע ביום ראשון בשעה 21:00.

ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות – חייגו 073-3212992.

לייעוץ אישי והכוונה בענייני שם האדם ע"פ חז"ל וברכה מהרב. חייגו 073-3212996

בדרכי רבותינו

2 עמודי אש על מיטתו: דמותו של גאון הקבלה

זמן
קריאה:
דק 0.5

רבי משה קורדובירו נולד בשנת רפ"ב למשפחה ששמה מעיד על מוצאה – קורדובה שבספרד. מקום לידתו אינו ידוע, אך הוא גדל וגר בצפת. למד תלמוד והלכה אצל רבי יוסף קארו והוסמך לדיינות על ידי רבי יעקב ביבר. התחתן עם אחותו של רבי שלמה אלקבץ ובגיל 20 החל בלימוד קבלה אצל ניסו. אחר כך הקים רבי משה ישיבה בצפת. בין תלמידיו נמנו רבי חיים ויטאל – המהר"ח, ורבי אליהו די וידאש, מחבר הספר "ראשית חכמה". כשהגיע רבנו האר"י לצפת בשנת ש"ל, היה אף הוא למשך תקופה קצרה תלמידו של הרמ"ק. הרמ"ק ניסח שיטה שלמה בלימוד הקבלה. הוא חיבר את הספר "פרדס רימונים", וחילק אותו ל-32 שערים מרכזיים בקבלה; "תומר דבורה" – ספר מוסר, "אילימה רבתי" – ביאורים בקבלה, ו"אור יקר", שהוא פירוש על חלקי הזוהר הקדוש ו"ספר יצירה". בגיל 48, הלך הרמ"ק לעולמו. בהלווייתו ראה האר"י שני עמודי אור מלווים את מיטתו. רבי יוסף קארו הספידו ליד קברו: "כאן נגזר ארון התורה". חיבוריו הפכו מפתח להבנת אוצרות התורה ורזיה בדורות שאחרי.

המח והיהודי

רחפן לקסיף פירות

המחסור בעובדי קסיף הוא אחד האתגרים המרכזיים שמאיימים על החקלאות בעולם. במדינות רבות בעולם נותרים פירות על העצים ומתקלקלים, וחקלאים טובלים מהפסדים כלכליים אדירים. בדיוק בשביל הבעיה הזו הומצאו רחפנים אוטונומיים לקסיף פירות. יניב מאור, מהנדס שניהן בעבר כמנהל בכיר בתעשייה האווירית הישראלית, צפה לפני כעשור בסרט תיעודי על משבר העובדים בחקלאות הישראלית – וכן נולד הרעיון.

ההמצאה היא מערכת של רובוט על גלגלים הנוטע בין שורות העצים, וממנו יוצאים מספר רחפנים קטנים. כל רחפן מצויד בזרוע עם צינור יניקה שידוע לקסוף פירות בעדינות. הרעיון לשלב רחפנים עם קסיף חקלאי היה חדשני לחלוטין, והחברה רשמה תשעה פטנטים על ההמצאה. הרחפנים משתמשים בבניה מלאכותית וראייה ממוחשבת כדי לזהות את המיקום, הגודל והצבע של הפרי – כדי לדעת אם הוא בשל מספיק – ורק אז קוטפים. כל רחפן יכול לקסוף יותר מחצי טון פירות ביממה, וכן נמנע המון בזבז מזון. כיום, החברה פעילה בצפון אמריקה, אירופה, סין, יפן וקוריאה הדרומית. ביל גייטס אף הציג את הטכנולוגיה כאחת מהמצאות הרוכסיות המשמעותיות ביותר בעולם.

"הוא הסתכל לי בפנים"

ואמר לי בדיוק מה עשיתי בלילה!"

שניבים וגילויים מדהימים מאחורי דמותו הפלאית של הגאון הקדוש רבי מנצור בן שמעון זצ"ל

עם ראש המקובלים, הגאון רבי אפרים הכהן זצ"ל – לימים מחותנו. הם היו לומדים יחד שש-שבע שעות רצופות בלימוד תורת הנסתר, במיוחד בלילי שישי, אבל בצנעה רבה. סבא לא היה מבליט את עצמו כלל, והעדיף להסתיר את גדולתו. בשנים האחרונות, שכבר נצרך לעזרה עקב חולשתו הגדולה, הבחינו בני ביתו שכשידע שהם בבית – אמר את הפסוק הראשון של קריאת שמע שעל המיטה במשך שתי דקות, אך כשחשב שאינם בבית – אמירת הפסוק נמשכה שמונה דקות, בכוונות טמירות ונעלות.

רבו עבר ייסורים קשים בחייו, כמו פטירת בנו, הגאון רבי מרדכי זצ"ל. איך הוא התמודד עם הקושי הזה?

"בנו האהוב נספה בב' בסיון תשנ"ד בדרכו לשיעורו השבועי הקבוע בדרום הארץ. היה גאון מובהק ומקובל שנועד בידענותו המופלג בכל חלקי התורה, בנגלה ובנסתר, והאבדה הייתה נוראה. אבל סבא זצ"ל קיבל את הדין באהבה ובשתיקה. כשהודיעו לו על הבשורה המרה, הוא ביקש שיביאו לו 'שולחן ערוך' חלק יורה דעה העוסק בדיני אבלות, ובמשך כל שבעת ימי האבלות הוא לא דיבר מאומה. הוא שתק וקיבל עליו את דין שמיים באהבה, כמו שעשה גם בצעירותו, כשהרגו שתי אחיותיו במלחמה".

מה כתב רבו זצ"ל בצוואתו?

"סבא זצ"ל כתב חידושי תורה רבים בכל חלקי התורה. הוא כתב כמעין המתנבך, עד ימיו האחרונים ממש. כמה שעות לפני פטירתו, כשהיה מסובל בייסורים קשים, הוא ביקש שיעזרו לו לכתוב חידושי תורה שנתחדשו לו. בצוואתו הוא כתב בפירוש: 'אני מבקש מאוד שתאספו את כל חידושי התורה שיש לי, ותשתדלו להדפיסם, ומי שיטפל בכל העריכה וההדפסה, יקבל שכרו עבור זה'".

לראיון המלא ולעוד עשרות כתבות מגזין מרתקות ובלעדיות. חפשו ערוץ 2000

*ההגרלה בכפוף לתקנון

שגרירים?

מגיע לכם לעוף איתנו לחוויה של פעם בחיים!

ביום שלישי
הגרלת הביניים
ט' בשבט תשפ"ו
27/01/26
פרטים בנג המגזין

מצטרפים לנבחרת מפיצי המגזין ונכנסים להגרלת הענק!

לצל סט מכשירי חשמל מהפכניים: שואב שוטף Tineco + ניג'ה גריל

מתנת רשת חשמל הקרן חשמל הקרן

073-2866527

חייגו או סרקו:
ואתם כפנים!

הקוויים
פתוחים
במוצאי

זמן קריאה: 3.5 דק'

מנתח הפכה ושידורים בערוץ 2000

הריאיון - יהונתן דדון -

ב' בשבט הוא יום ההילולה ה-28 של הגאון הצדיק, המקובל המופלא, רבי מנצור בן שמעון זצוק"ל, מראשי ישיבת "פורת יוסף" ומחבר ספרי "שמן המאור". זכה רבי מנצור להעמיד דור ישרים ומבורך, בנים ובני בנים המפארים את עולם התורה והדיינות, כשביניהם נציין את חתנו הגדול מרן ראש הישיבה חכם שלום כהן זצ"ל, ראש ישיבת "פורת יוסף" ונשיא מועצת חכמי התורה, ובניו הגאונים רבי שלמה בן שמעון זצ"ל חבר בית הדין הגדול, רבי מרדכי בן שמעון זצ"ל, ויבדלו לחיים טובים וארוכים הגאון הגדול רבי ניסים בן שמעון, ראב"ד תל אביב-יפו ובעל "משפטי הבשן", והגאון הגדול רבי מסעוד בן שמעון, רבה של בני ברק וראש ישיבת "אור התלמוד".

לרגל יום ההילולה נפגשנו לשיחת זיכרון, בסלון ביתו של חכם ניסים בן שמעון שליט"א, עם בנו חביבו הרה"ג רבי דוד בן שמעון, מרבני עיר הקודש צפת, ומעורכי תיקון הנפטרים של ערוץ 2000.

שלום כבוד הרב. ספר לנו על סבך הגדול זצ"ל.

"סבא זצ"ל נולד בצפת בשנת תרע"ב, לאביו רבי יעקב – נצר למשפחת הרבנים לבית בן שמעון שכינה ברמה בירושלים, בצפת, במרוקו ובמצרים – ולאמו הצדקנית מרת יעל, עליה השלום. כבר מילדותו ניכר שהוא עילוי גדול. בגיל צעיר מאוד הוא התייתם מאימו, וזודו, הגאון רבי אהרן בן שמעון זצ"ל, רבה של צפת, גידל אותו ושימש לו כאב. הוא למד בישיבת 'תפארת הכרמל', ולאחר מכן עלה לישיבת 'פורת יוסף' בירושלים,

הגאון רבי דוד בן שמעון במחיצת אביו הגה"צ חכם ניסים בן שמעון שליט"א <<

בגן האמונה

המשפיע
הרב שלום ארוש

"אח יקר, קח עט ודף ותתחיל לרשום, אבל תרשום הכול!"

הכול בשבילי".
רבי משה קורדובורו זצ"ל כתב בספרו "תומר דבורה": "אף אם ראה שאדם עושה לו רע ומקעיסו אם יש בו צד טובה שמטיב לאחרים או מדה טובה שמתנהג כשורה יספיק לו צד זה לבטל כעסו מעליו וירצה לבו עמו ויחפץ חסד ויאמר די לי בטובה זו שיש לו..."
רע עין חושב שהכול מגיע לו, תמיד רואה את מה שלא בסדר, ויש לו תלונות בלי סוף. אבל שלמה המלך עליו השלום הבטיח: "טוב עין הוא יבורך" – אדם שיש לו עין טובה, כל הברכות יהיו לו, וכל מה שיברך יתקיים.

רבו הקדוש, רבי נחמן מברסלב זיע"א, כתב ב"ספר המידות": "אדם שקבלת הנאה ממנו פעם אחרת, אל תבזהו". מישור עשה לך טוב אפילו פעם אחת? אסור לך לבזות אותו יותר בחיים שלך!
"אהבה אמיתית" בין בני זוג היא לא רגש ספונטני שפשוט מגיעים מאליו. אלא זה מגיע באמצעות תהליך של התבוננות בכל הטובות שהאיש עושה לאשתו ושהאשה עושה לבעלה. צריך ממש לשבת ולרשום בפנקס כל פרט ופרט של טובה. כך, צעד אחר צעד, מגיעים לאהבה אמיתית.

אבל החוכמה הגדולה והקושי הגדול הוא להכיר בטובה. חכמינו ז"ל לימדו אותנו את ההבדל בין "טוב עין" ל"רע עין": "אורח טוב מה הוא אומר? 'כמה טרח בשבילי בעל הבית, כמה בשר הביא לפני... וכל מה שטרח? לא טרח אלא בשבילי!' זוהי עין טובה. לעומת זאת, אורח רע אומר: 'הוא עשה הכול בשבילי! נכון שגם אני הייתי פה, אבל הוא עשה

זמן קריאה: דק 1

דברים שחייבים לדעת על חכת ארבה

מכת ארבה היא המכה השמינית מתוך עשר המכות, והיא הייתה המכה שגרמה לראשונה לעבדי פרעה להתקומם נגד אדוניהם ולהתחנן: "הטרם תדע כי אבדה מצרים?"

הארבה בא ב"רוח קדים" – רוח מזרחית חזקה שנשאה אותו כל היום וכל הלילה, ואחר כך "רוח ים חזק מאד" לקחה אותו אל ים סוף. זה היה נס בתוך נס – הרוח ההפוכה לגמרי שסילקה את הארבה במהירות.

הארבה היה בנמות כה עצומה עד שהחשיך את השמש. "לפניו לא היה כן ארבה כמוהו ואחריו לא יהיה כן" – ארבה בעוצמה חסרת תקדים.

הארבה אכל "את יתר הפלטה הנשארת לכם מן הבר" – כל צמח שנשאר נאכל כליל. "ולא נותר כל ירק צעץ ונעש"ב השדה בכל ארץ מצרים" – הרעב היה מוחלט.

פרעה נבהל מהמכה הקשה, ומיהר לקרוא למשה ואלהרן הכהן ולהודות בפעם השנייה בחטאו.

המדרש מספר שהמכה הייתה למעשה הנהגה של "מידה כנגד מידה" – המצרים שמו את ישראל לזורע חיסים ושעורים, לכן הביא עליהם הקב"ה ארבה שאכל את כל מה שזרעו.

רש"י מביא שהמצרים לכדו חגבים, הרגו אותם ומלחו אותם לצורך אכילה – אך כשהמכה הסתיימה, אפילו הארבה המלוח שנבחבו עף ברוח ונעלם, כך ש"לא נשא"ר ארבה אחר כל גבול מצרים".

זו לא מחמאה זה אושר!

סגולה מופלאה לשלום בית בין איש לאשתו: במשך 40 יום רצופים, הבעל והאישה יקפידו לומר זה לזו לזה מחמאה אחת ביום, בלי לדלג על אף יום ולהקפיד מאוד, ובמקביל יספרו את הימים עד השלמת התקופה. לא לפספס!

השידור הקבוע ביום שני בשעה 21:00.
לייעוץ אישי וברכה מהרב,
חיינו: 073-3212995. ניתן גם להזמין
את הרב לחנוך בית ללא עלות.
073-3212992

חנוך לנער - הרב דניאל אוחיון - מומחה עולמי לחינוך ילדים - מרבני ערוץ 2000

"מה זה האיחור הזה?"

תגיז, אני טובד אצלך?"

לומדי התורה הם המחזיקים את העולם היום ובזכותם העולם קיים. ואנו יודעים עדויות שראשי ממשלה היו מתייעצים עם גדולי התורה לפני החלטות גורליות. כך היה לפני היציאה להשמדת הכור העיראקי כאשר ראש הממשלה דאז, מנחם בגין, דחה את המבצע בשעה, בהוראתו של מרן ראש הישיבה הרב אלעזר מנחם מן שך זצ"ל.

אך לצערנו יש החושבים שלומדי התורה "משתמטים", ו"נטל" חליה. כל זה נובע מתוך חוסר הידיעה מי מחזיק את מי, ומה כוח השמירה של התורה ולומדיה על הארץ ויושביה.

בימים ההם, בישיבות היה עוני נורא ומחסור. בהיעדר אפשרות לכלכל את התלמידים, היה מנהג של "ימים" – כל בחור היה מסודר לאכול כל יום אצל משפחה אחרת מתושבי העיר. גם רבי הלל מקולומיאה זצ"ל, מתלמידי ה"חתם סופר" זצ"ל, היה מסודר אצל בעל בית אחד.

זמן קריאה: דק 1.5

אצל אותו בעל בית, הכול היה מסודר בדיוק. לכל דבר יש זמן מוגדר, וכך גם לארוחת הצהריים יש שעה קבועה. מי שמגיע מאוחר מדי – מפסיד את הארוחה.

יום אחד ר' הלל נמשך אחרי הלימוד. הוא העמיק בסוגיה ושקע כולו בגמרא, עד שלא הבחין בשעון. רק שלוש שעות אחרי שעת הארוחה – הוא פתאום נזכר: לא אכלתי ארוחת צהריים!

הוא מיהר לבית המארח. בעל הבית פתח את הדלת – ופניו היו זועפות מאוד. והוא התחיל להגיד: "מה זה? איך אפשר ככה? לפחות קצת התחשבות! אנחנו גמרנו לאכול לפני שלוש שעות, ועכשיו צריכים לערוך בשבילך את השולחן עוד פעם? נותנים לך פה כבוד גדול, אבל צריך להתחשב! ומה יהיה איתך כשתתחנן? ככה אתה לומד אצל החתם סופר?" ר' הלל עמד בשקט ונתן לבעל הבית לדבר. אחרי שבעל הבית סיים, ור' הלל היה בטוח שהוא באמת

גמר, הוא אמר לו בשקט: "כל מה שאתה אומר זה נכון... מה נאמר ומה נדבר. אך כל זה הוא משום שאתה יוצא מנקודת הנחה שאני אוכל אצלך. אבל האמת היא, שאתם אוכלים אצלנו, ולא שאנחנו אוכלים אצלכם!"
את הלקח של הסיפור הזה חשוב להנחיל לילדים, אבל הרבה פעמים להזכיר אותו גם לעצמנו. ללמוד תורה זו זכות. ללכת לישיבה, להידבק בתלמידי חכמים, ולהתעסק מדי יום בהוויות אביי ורבא – זו זכות אדירה. אף אחד לא עושה לנו "טובה" בכך שהוא נותן לנו ללמוד. ההפך הוא הנכון. וכשילד מבין את האמת הפשוטה הזו מגיל צעיר, הוא גדל עם תודעה נכונה של מי באמת מחזיק את מי בעולם הזה.

השידור הקבוע ביום ראשון בשעה 11:00.

ניתן להזמין את הרב לחנוך בית ללא עלות. חיינו 073-321299

עכשיו, והיא ענתה משהו מפתיע: "כי זה קשה לי". תשובה שבדרך כלל גורמת לאנשים להתרחק – אצלה היא הייתה הסיבה להתקרב. ואז היא הזכירה לו משהו מהעבר: ערב אחד, זמן קצר אחרי החתונה, הוא ויתר על מפגש עם חברים כדי להישאר איתה כשהיא לא הרגישה טוב. "כשראיתי שבחרת בי ולא בהם", היא אמרה לו, "הבנתי שאתה לא רק מדבר. אתה באמת אוהב אותי. אתה בוחר בי גם כשקשה. אז עכשיו הגיע הזמן שגם אני אבחר".

ככה זה גם עם הקב"ה – לא רק לדבר, אלא גם להראות לו פעם אחת ולתמיד: גם כשקשה, גם כשיש פיתויים ורעש, אני בוחר בך. דוד המלך עליו השלום אומר: "תנו עוז לאלוקים". וכי מה אנחנו יכולים לתת לו? אלא שכאשר יהודי עושה מעשה אמונה קטן, הוא מעורר כוח למעלה. כשאתה מוותר; כשאת עושה עוד צעד למענו; בשמירת הלשון, העיניים, המחשבה – כל מעשה קטן פה – מחולל גדולות שם. זה הזמן לעצור ולשאול את עצמנו: מה אני בוחר? איזה מעשה אני מקבל על עצמי כדי לומר לבורא עולם – אני איתך, גם כשקשה. ושנזכה, כל אחד ואחת, להיות הגרסה הכי אמיתית של עצמנו, ולהאיר את אור ה' בעולם – לא במילים, אלא במעשים. שבת שלום!

00:17 / 01:24

השבוע - יש סרטונים ברשת שפשוט עוצרים אותך באמצע. לא בגלל העריכה או המוזיקה, אלא כי משהו שם פשוט נוגע בך. ככה היה עם הסרטון של איתמר צור, שסיפר סיפור אישי שממש מטלטל. הוא סיפר שאשתו קיבלה על עצמה כיסוי ראש מלא. הוא שאל אותה למה דווקא

אוכל אסייתי? טפילי סרטנים זה לא מה שחיפשתם!

ממשי שנותרו בתוכן שרצים. אצת ה"וואקמה" משווקת כשהיא מיובשת, ומזכירה עלי תה שחור בפתינים גדולים. לאחר השרייה במים פושרים מתפתחים הפתינים לרצועות באורך 4-6 סנטימטר, בדומה לסלט חסה קצוץ. אך בקפלי העלים ניתן לראות עצמים בצבע בהיר, שבבדיקה מעמיקה יותר מתגלים כיצורים האסורים באכילה. לפני כמה שנים פנו עסקים לבד"ץ בית יוסף בבקשה להתיר את השימוש באצת וואקמה לאחר השרייה ושטיפה יסודית במי סבון. הבד"ץ החליט לבדוק: נאספו דגימות ממספר חברות ויבואנים, ובבדיקה רמת הנגיעות. הממצאים היו מדאיגים: בכל סוג חברה נמצאו נגיעות – לא רק שיירי שרצים, אלא גופות שלמות של סרטנים. בעל חיים שלם נחשב ככריה שאינה בטלה לעולם, ואפילו לא באלף, אך גם בלי זאת – חתיכת השרץ עומדת בפני עצמה וניכרת על האצה, ואינה נחשבת כתרעובת הבטלה.

גם לאחר שטיפה יסודית, נמצאה נגיעות גם שטיפה שלישית, חזקה ומלווה בשפשוף במי סבון, לא הביאה לתוצאה משביעת רצון. לכן, לעת עתה, אין דרך להכשיר אצות וואקמה באמצעות שיטות השטיפה הרגילות הנהוגות בירקות מפוקחים.

חשוב לציין: גם אם על ארזית אצת וואקמה מופיע חותם כשרות מחו"ל, כוונת הכשרות היא שגוף העלים עצמו כשר ועשוי מחומרים טבעיים – אך אין בכך עדות שהמוצר נקי מנגיעות, והשימוש בו מצריך בדיקה יסודית.

מרבני ועד הכשרות - בד"ץ בית יוסף

לכל סוג מזון ומסעדה יש אתגרי כשרות ייחודיים, ובמיוחד כשמדובר במסעדות אסיאתיות. רבות מהמנות בתפריט מכילות מרכיבים שמקורם באצות ים. אך מה טיבן של אצות אלו, ומדוע הן מעוררות שאלות כשרותיות מורכבות? אצות, כיצור, הן גידולי מים הגדלים בים הפתוח או בבריכות מלאכותיות. האצות המשמשות למזון – נורי, וואקמה וקומבו – הן אצות הדומות במראן לצמחי מים, אך שונות מהם מהותית: בעוד צמחים יונקים מזון מהאדמה דרך שורשים, האצות חסרות שורשים וניזונות בעיקר מאור השמש.

כיום מגדלים אצות באופן מלאכותי: זורעים זרעים בקונכיית, ולאחר הגביטה מחברים אותם לרשתות ארוכות התלויות על עמודים המקובעים במי ים מלוחים. המטעים ממוקמים לאורך החוף, במקומות שבהם יש גאות ושפל – כך האצות חשופות לאור בשעות השפל, ומתפתחות במים בשעות הגאות. אולם שיטת גידול זו יוצרת בעייתיות כשרותית חמורה: מי הים הסמוכים לחוף שופעים סרטנים ושאר שרצי מים. כשהמים נסוגים בשפל, נלכדים בעלי חיים טמאים בתוך תסבוכות העלים. גם לאחר הקטיף, קיים חשש

זמן קריאה: 1.5 דק'

כשר לכמה? הרב ישי חתכה

בריאות, בריאה ובורא

לזכור את השפה שהגוף שלנו מבין!

הד"ר גיל שחר (M.D) מומחה לרפואה תזונתית וראש המרכז לרפואת הרמב"ם

מחקר שנעשה לפני מספר שנים החליט לבדוק אחת ולתמיד, מהי צורת האימון האפקטיבית ביותר לחיזוק השרירים. לצורך המחקר, החוקרים חילקו 36 מתנדבים לשלוש קבוצות; כל הקבוצות ביצעו אימון התנגדות על אותו שריר (השריר הדוראשי בזרוע). שתי קבוצות ביצעו 30 חזרות בשבוע, אבל בהבדל משמעותי:

הקבוצה הראשונה עשתה 6 חזרות ביום, במשך 5 ימים בשבוע. הקבוצה השנייה עשתה אימון אחד בשבוע שכלל 30 חזרות, עם מנוחה קצרה בין כל סט. והקבוצה השלישית, קבוצת הביקורת, עשתה 6 חזרות, פעם אחת בלבד בשבוע. שלוש הקבוצות התאמנו במשך חודש. החוקרים בדקו את חוזק השריר ואת עוביו, שמהווה אינדיקציה לנפח השריר. התוצאות היו מעניינות במיוחד: בקבוצה השלישית לא הייתה כל עלייה בחוזק ובנפח השריר – שש חזרות פעם בשבוע זה מעט מדי.

שתי הקבוצות שביצעו 30 חזרות בשבוע הראו עלייה זהה בנפח השריר, אבל רק הקבוצה שביצעה חמישה אימונים בשבוע הראתה גם עלייה בחוזק השריר, ולא סתם עלייה אלא משמעותית מאוד – 10% תוך חודש!

המסקנה העולה מן המחקר היא שהגוף מבין שהמציאות "באמת השתנתה" רק כאשר הוא חווה דרישות חזרות ונשנות בתדירות גבוהה מספיק. שימו לב, לא להתפתות לעשות חמישה אימונים בשבוע של 30 חזרות, מכיוון שלאחר אימון אינטנסיבי כל כך יש לתת לשרירים לפחות 48 שעות של מנוחה. תהיו בריאים!

הבהרה: המידע והתכנים המתפרסמים בטור אינם מהווים תחליף להתייעצות עם רופא.

התעוררות ישראל

כבוד בית הכנסת

הרב יהודה סעדיה
מרבני ערוץ 2000

הגילוי המסתורי

שסיפרו הנשמות

בית הכנסת הוא מקום שבו אנו מקבלים מתנות עצומות מהקב"ה, דבר יום ביומו. אחת המתנות המיוחדות ביותר היא אמירת הקדיש וענייתו. כשאדם עונה "יהא שמיא רבא" בכל כוחו – בכוונה הלב, ויש אומרים גם בהגבהת הקול – קורעים לו את גזר דינו. הזוהר הקדוש מגלה שאפילו גזר דין של 70 שנה, כלומר שנמר עליו לכל ימי חייו, יכול להתבטל בזכות עניית הקדיש כראוי. הקדיש הוא שבח עילאי לבורא יתברך. הוא מעורר בשמיים את זיכרון הגאולה העתידה, ורבותינו מלמדים אותנו שאדם הרואה בחלומו שהוא עונה "יהא שמיא רבא מברך" – מובטח לו שהוא בן העולם הבא. במיוחד חשוב הקדיש שנאמר אחרי דברי תורה ברבים. אפילו אם היו בציבור אנשים שנחתם גזר דינם – הקב"ה מוחל להם ומכפר על עוונותיהם. רבי יהודה פתה צצוק"ל, המקובל האלוני שגילה לעולם את תיקון הנפטרות, הגיע למעלות עצומות והיה מתקשר עם נשמות. פעם הוא תקשר עם נשמתה של נפטרת בשם רוזה בת פרחיה. היא גילתה לו שכשואמרים קדיש בעולמנו, יש בזה כוח עצום לעזור לנפטרות בעולם האמת; אבל כשהקדיש לא נאמר כראוי – כשבולעים אותיות ומילים, או כאשר אומרי הקדיש אינם שומרי תורה ומצוות – נחת הרוח שאמירת הקדיש עושה לנפטרות היא קצרה במיוחד. זכור, הקדיש הוא מתנה שבכוחה לתת ותועלת גדולה לנפטרות, אבל דווקא כשהוא נאמר כהלכה – בכוונה, בבהירות, ובקדושה הראויה למקום שבו אנו עומדים.

השידור הקבוע ביום חמישי בשעה 18:00.

ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות. חייגו 073-3212992

טעמי החנהגים

הרב עזרא שקלים
מרבני ערוץ 2000

מדוע נעצם נותנים

נשיקה לספר התורה?

בחומשים, כי לא נעשו על פי חכמים מדקדקים. ובשו"ת "תורה לשמה" כתב שיש להקפיד יותר על ההתחלה בדבר טוב מאשר על הסיום. לכן, אפשר להפסיק לפני או אחרי המקום המסומן בחומש, ובלבד שקראו מתחילת הפרשייה (פתוחה או סתומה) שלושה פסוקים לפחות, וגם עוצרים במקום שנשארו שלושה פסוקים עד סוף הפרשייה. בסוף הקריאה, כתב "בספר חסידים", על העולה לנשק את ספר התורה. ורבו יוסף חיים זע"א כתב בספר "לשון חכמים" שיש לנשק את ספר התורה שבע נשיקות – גם בשעת הוצאת ספר התורה וגם לאחר קריאת התורה. וגילה כי בנשיקות אלו מתקן האדם מה שעשה באיסור בגלגול זה ובגלגולים קודמים.

בספרים הקדושים נכתב שכאשר אדם עולה לתורה, ההתחלה והסיום של כל עלייה צריכים להיות בדבר טוב ומעודד. המקור למנהג זה מופיע בירושלמי (מגילה גז), שם אמר רבי יוסא בן רבי בון שצריך לפתוח בדבר טוב ולחתום בדבר טוב. הרב "קרן העדה" מסביר שכך מצינו בנביאים, שסיימו את דבריהם בטובה. גם הרמב"ם פסק (תפילה יג) שכל העולה לקרות בתורה פותח בדבר טוב ומסיים בדבר טוב. רבותינו הקדמונים נהגו כך תמיד – כל חיבוריהם נחתמו בדברים טובים. ה"מגן אברהם" מדגיש שטובת הגויים אינה נחשבת ל"דבר טוב" לענין זה.

בספר "שיבת ציון" (עמוד קנ) כתב שאין לסמוך על ההפסקות המסודרות

ללמוד הלכה, יש לזה מניין?

הגאון הרב יניב עזיז שליט"א

אם אני אוכל במבה או ביסלי וכן שוקולד וסוכריות במהלך סעודה, האם צריך לברך עליהם ראשונה ואחרונה?

רק ברכה ראשונה. ואם אכלת מהשוקולד או מהסוכריות שיעור כזית, תברך עליהם "בורא נפשות" ("ילקוט יוסף" ברכות חלק א סימן קסח, "חזון עובדיה" ברכות עמוד קמו).

אם אני אוכל עוגה, אני צריך לברך על שתייה קלה?

צריך לברך, אלא אם אתה קובע סעודה על העוגה ואוכל עוגה בשיעור של לפחות 162 גרם, רק אז אינך מברך על השתייה הקלה ("שולחן ערוך" סימן קעד, "כף החיים" אות מב).

שמעתי שאם שותים יין בסעודה צריכים ליטול ידיים שוב, אפילו שהוא בסעודה. זה נכון?

כתב "ספר חסידים" שאין לברך על היין אם ידיו מלוכלכות מהתבשיל. לכן, יש לשטוף את ידיו או לקנח אותן אם הן מלוכלכות. משום שנאמר "שאו ידיכם קודש", ואחר כך: "וברכו את ה'" ("יפה ללב" חלק א, סעיף קא).

אני משתדל להחמיר ולברך על שתייה לפני נטילת ידיים לסעודה, אבל קורה לי לפעמים שאני צמא מאוד ושותה את כל המים שבכוס בבת אחת, שהם בשיעור רביעית. האם גם באופן שאני עומד ליטול ידיים לסעודה אני צריך לברך ברכה אחרונה?

דעת רבנו ה"בן איש חי", (על פי רבנו האר"י ב"טעמי המצוות" פרשת עקב) שצריך לברך "בורא נפשות" ואחר כך ליטול ידיים לסעודה, אך דעת מרן רבנו עובדיה יוסף ("הליכות עולם" פרשת נשא סעיף ה) שלא לברך ברכה אחרונה. בפרט אם רוצה לשתות עוד בסעודה, וזאת על פי דעת רבותינו הפשטנים. ולכן עדיף להיזהר ולא לשתות רביעית לפני הסעודה.

כמה זמן ביום צריכים ללמוד בספר "ילקוט יוסף"?

יש לחלק מי השואל. בחור בישיבה קטנה, ילמד בכל בוקר אחרי התפילה כעשר דקות, ובין הסדרים או בערב לאחר הסדר ילמד כפי כוחו – לכל הפחות שעה אחת בכל יום, עם המקורות בעיון, ובשבת, שיש לו יותר זמן, ילמד כמה שעות. בחור בישיבה גדולה, מלבד מה שילמד כל יום כמה דקות הלכה למעשה לאחר התפילה, כדאי שלאחר סדר ג', או אחר הצהריים בהפסקה, ילמד "ילקוט יוסף" עם המקורות לפחות שעה וחצי או שתיים. אברך, כאשר לומד בכולל סימן בטור ו"שולחן ערוך" ונושאי הכלים, יפתח "ילקוט יוסף", וילמד כל הסימן עם המקורות בעיון, ויזכה להגיע להלכה למעשה בצורה ברורה. לגבי בעל תשובה בתחילת דרכו, כל יום לאחר התפילה יקבע לו 15 דקות לפחות להלכה למעשה. וצריך גם שיקבע לו זמן ללמוד ב"ילקוט יוסף" כל יום לפחות שעה וחצי או יותר עם חברותא בן תורה שיסביר לו את ההלכה עם המקורות, וכך יידע כיצד לחיות ח"י תורה כהלכה ללא מכשולים.

כי כל מי שלומד תמידיון כסדרן ב"ילקוט יוסף" תחזינה עיניו מישרים עד כמה יש בהם את כל התורה כולה. וזוכה ליהנות מהתורה ולהרגיש מה זה "והערב נא", וזוכה לכוון לאמת. כי מרן שליט"א ב"ילקוט יוסף" מביא את כל השיטות, ולא מעלים מהלומד את האמת, והבוחר יבחר דברי אמת. ועל ידי הלימוד בספרים אלו יזכה אף הוא ללמוד ברבות השנים ובשימוש חכמים כיצד פוסקים הלכה למעשה, ואשר הכל בנוי ומוסד על שיטת פסיקותיו של מרן רשכבה"ג בעל "ביעי אומר" זע"א.

מרן שליט"א הצטרף לפסק של ראש בית ההוראה שניי ערוץ 2000: "יפה דן, יפה הורה"

הכתב הוא דיין ומרבני קו "מענה ההלכה העולמי". השידור הקבוע ביום רביעי בשעה 11:00.

החטבח חירב חלכה

קוקידיה דלא אלאן

מצרכים:

לעוגיות:

- 200 גרם שוקולד מריר
- ½ כוס שמן
- ¾ כוס סוכר
- 2 כפות גדושות קקאו
- 3 כפות גדושות שקדים טחונים
- 2 ביצים
- לקרם:
- 250 מ"ל שמנת מתוקה
- חצי כוס חלב
- 2 כפות סוכר
- 4 כפות פודינג וניל
- 4 כפות גבינה

אופן הכנת העוגיות:

1. להמיס במיקרוגל בפולסים קצרים את השוקולד המריר עם ½ כוס שמן.
2. לאחר ההמסה להוסיף את שאר המצרכים, לערבב היטב ולהכניס לשקית זילוף.
3. לזלף בתבנית בצורת ספירלה, ולהכניס לאפייה בתנור שחומם מראש ל-180 מעלות למשך 8 דקות.

אופן הכנת הקרם והרכבת הקינוח:

1. להקציף את השמנת עם החלב, הסוכר והפודינג.
2. להוסיף 4 כפות גבינה.
3. לזלף את הקרם בין 2 עוגיות.

ניתן לשמור בהקפאה ובמקרר.

הצלחה ובתיאבון!

*ההגרלה בכפוף לתקנון

שגרירים?

מגיע לכם לעוף איתנו פעם בחיים!

מצטרפים לנבחרת מפיצי המגזין ונכנסים להגרלת הענק! תזווית קניה בשווי אלפי שקלים ברשת קרפור

073-2866527

חייגו או סרקו: אותך בפנים!

מאירים את הבית

בחיים אל תחשבו בראש. תחשבו בעצמכם!

אימון מנטלי הוא בעצם אימון למוח, תרגול שמטרתו לחזק את החוסן הפנימי והיכולת המנטלית שלנו. האימון הזה מסוגל להעצים את האדם, על ידי זיהוי ושינוי דפוסים מנבילים בעיקר מהתמודדות.

אימון מנטלי מלמד אותנו להפוך את הקול הפנימי שאומר "את לא יכולה" או "את לא ראויה" ל"אני יכולה! אני ראויה! אני מסוגלת!"

זו הסיבה שאימון מנטלי הוא חשוב כל כך. משום שכל כך הרבה מההחלטות המשמעותיות בחיים שלנו מתקבלות דווקא מתוך מנגנוני עומק לא-מודעים, כמו אמונות, תפיסות דימוי עצמי ודפוסי חשיבה ישנים.

כאשר האמונה חיובית והדימוי העצמי מחוזק, אנו פועלים בביטחון, מתקדמים ומצליחים. אך כאשר הדימוי העצמי שלילי, אנו נתקעים, האפשרויות מצטמצמות ואנחנו לא מצליחות לפרוץ קדימה.

האימון המנטלי משנה את המנגנון הזה מבפנים ומחזיר לאדם את תחושת השליטה.

אז איך התקדמתי איתה? בעזרת ה', בשבוע הבא.

יש לך שאלה? אפשר לפנות לכותבת הטור, במייל: C0527657356@GMAIL.COM | 052-7657-356

לפני חודשיים פנתה אליי בחורה שנמצאת אצלי בתהליך אימון קבוצתי. היא בחורה מאוד מוכשרת, עצמאית במקצוע מאוד נחשק, אבל כבר הרבה זמן שכל הלכחות שלה הם ממש קטנים ו"לא משמעותיים", כהגדרתה.

היא מספרת שהרבה פעמים היו לה הזדמנויות גדולות מאוד לסגור עסקאות עם לקוחות גדולים ממש, אבל כל פעם משהו נתקע בשלבים המתקדמים יותר.

והיא תוהה: "אין לי סיכוי למשהו גדול יותר? נגזר עליי להישאר כזאת 'קטנה' ו'לא משמעותית' אני חושבת שאני מספיק מוכשרת, אז למה הכול תקוע?"

כאן מתחיל האימון המנטלי. השלב הראשון הוא "זיהוי" – כלומר, בדיקת עומק שמקיפה את כל חלקי האדם. אישה מוכשרת מבחינה קוגניטיבית זה צד אחד בלבד, אך ישנם עוד חלקים רבים שצריך לבדוק.

בזיהוי הראשוני גילינו שהאישה המוכשרת שלפנינו פועלת מתוך פחד פנימי שאומר "אני מפחדת שיגלו שאני לא מספיק טובה". אחר כך, דייקנו את הנקודה עד שהגענו ל"מול קטנים אני טובה, אבל מול לקוחות גדולים אולי לא מספיק".

"מלך הצלחת": מקומו של הפלייסמנט בשולחן השבת שלנו

אם אלו מאפשרות שימוש בפלייסמנטים. לצורך העניין, שולחן מלבי וצר ופלייסמנטים עגולים וגדולים יעלו אחד על השני ויצורו לנו בלגן בעין. ואם הזכרנו גדולים, אז כמובן שיש לקחת בחשבון גם את מידת הפלייסמנט ביחס למידת הצלחת. אם הפלייסמנטים קטנים מדי הצלחת תסתיר אותם; אם הם גדולים מדי – לא תהיה הרמוניה.

כדאי גם לשים לב לצלחות שיש לנו בבית. אם הדוגמאות והצבע של הצלחות

בולטות במיוחד אני ממליצה פלייסמנטים

לשלב ללא דוגמאות, ובצבע קלאסי. אין ספק ששימוש בפלייסמנטים מוסיף לשולחן עוד רובד "שיקי" ומעניין שמדגיש את יופי השולחן. אך כמו כל אלמנט אחר, גם אותם יש לשלב אותם בחוכמה ובתבונה.

היום נדבר על עוד תוספת לשולחן: הפלייסמנטים!

למי שלא מכירה, פלייסמנטים הם "מפות" קטנות, אישיות שמניחים עליהם את הצלחת. הם תורמים רבות לאסתטיקה ולעיצוב השולחן. הם יכולים להיות עשויים משלל חומרים, חד-פעמיים כמו נייר או רב-פעמיים כמו בד, שעם, קש, עץ, פלסטיק, PVC, תחרה ועוד...

הפלייסמנטים מגיעים בהמון צורות ודוגמאות, וחשוב לא פחות – בהמון, אבל המון צבעים וגוונים. אפשר למצוא פלייסמנטים עגולים, מלבניים, מרובעים, ועוד. הצבע, החומר והדוגמא תלויים בנראות הכללית של השולחן שלכן: צבע ובד המפה והמפיות, ובעיקר בצבע הצלחות.

כשאני עורכת שולחן שבת אני רוצה ליצור מראה מלכותי, מושקע ורגוע. לכן, אם נרצה לשלב פלייסמנטים בשולחן השבת שלנו, ניקח בחשבון כמה נקודות חשובות:

קודם כול, נבדוק אם יש הרמוניה בין הפלייסמנטים למפה ולמפיות, גם מבחינת החומר וגם מבחינת הצבע. למשל, מפת פשתן זהב לא תתאים לפלייסמנט כסוף מ-PVC, לעומת זאת פלייסמנט קש לבן דווקא יתאים מאוד לאותה מפה.

דבר נוסף שיש לבדוק הוא צורת השולחן ומידותיו,

זמן קריאה: 2 דק'

זמן קריאה: 1.5 דק'

מאירים את הנועורים

נתן לאשתו 2,000 ש"ח ליום ההולדת, זה מה שהיא קנתה

"הלו, שואע?": מסתורי השאיפה האנושית

לאחר קולות מלמעלה למטה, מהסיבה הפשוטה שיש לנו אוזניים בצדדי הראש, ולא במצח ובסנטר. אז איך בכל זאת אנחנו יודעים אם קול מגיע מלמעלה או מלמטה? הסוד בתוך האוזן: גלי הקול מתעוותים בצורה שונה בהתאם לכיוון שממנו הם מגיעים. העיוות הזה משפיע על תדרים מסוימים יותר מאחרים, ונותן למוח שלנו "רמזים" נוספים על מיקום הקול. בני אדם יכולים להבחין בין מקורות קול שנמצאים במרחק של מעלה אחת זה מזה כשהם מלפנינו. בורא עולם תכנן אותנו בחוכמה נפלאה – אפילו במרחק בין האוזניים טמון מנגנון מדהים שמאפשר לנו לנווט בעולם!

אתם עומדים ברחוב, ופתאום – צפירה. תוך שבריר שנייה, אתם כבר יודעים בדיוק מאיזה כיוון מגיע האוסן. איך זה קורה? איך המוח שלנו מאתר כל כך מהר את מקור הקול? הסוד טמון במרחק בין שתי האוזניים שלנו. כשקול מגיע מצד ימין, הוא מגיע לאוזן הימנית שלנו קצת לפני שהוא מגיע לאוזן השמאלית. צריך בערך 0.6 אלפיות השנייה כדי שהקול יעבור את רוחב הראש; זמן מזער, אבל המערכת השמיעתית שלנו כל כך מתוחכמת, שהיא מסוגלת לזהות הבדלי זמן של 10 מיקרו-שניות או פחות. היכולת לאתר קולות משמאל לימין היא הרבה יותר טובה מהיכולת

סיפורים
אישיותיים
שכלכלה
תשובה

– סט שלם של ספרי "ילקוט יוסף" עמדתו שם בלי מילים. היא הסתכלה עליי בחיור ואמרה משהו שאני לא אשכח לעולם: 'בעלי, המתנה הזאת היא בשבילך. אבל היא בשבילי. אם תלמד כל יום, גם אם רק שתי הלכות ביום – ואם נלמד יחד – זו המתנה הכי גדולה שיכולתי לקבל. אנחנו אחד, לא? מה שטוב לך טוב לי. אני יודעת שכשבעל לומד תורה, השכינה נכנסת הביתה. הילדים רואים את אבא לומד ולוקחים ממנו דוגמה. ככה יוצא היצר הרע וככה נכנסת הקדושה. זה משפיע עלינו בעולם הזה ובעולם הבא'."

כמו שכתוב בשיר אשת חיל, הוא אומר, זכתה אשתו שנתקיים בה "נְמִלְתָּהּ טוֹב וְלֹא רָע כֹּל יְמֵי חַיֶּיהָ" – "אשתי ידעה לראות אותי בעיניים של נצח". עברו שנתיים בערך מאז הסיפור הזה. היום אותו בעל מוסר שיעור תורה קבוע בכל שבת. הכול בזכות האישה שלו, שראתה למרחקים וידעה איך להניע אותו להתעלות. חוכמת נשים בנתה ביתה.

השידור הקבוע ביום שני בשעה 15:00.
ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות.
חייט 073-3212992

בסופו של אחד השיעורים שבו דיברתי על כמה חשוב לדבר נכון בין בני זוג, ניגש אליי אחד המשתתפים ואמר לי: "אני חייב לספר לך משהו שקרה לי ולאשתי". "בבקשה", אמרתי לו, "כולי אוזן". והוא התחיל לספר: "יום ההולדת של אשתי התקרב, ולא ידעתי מה לקנות לה. תכשיטי זהב? היא לא כל כך אוהבת. בגד חדש? יש לה טעם כל כך מיוחד, קשה לי לדעת מה היא תאהב. אז החלטתי לעשות משהו אחר – נתתי לה אלפיים שקל במזומן ואמרתי לה: 'תקני לעצמך מה שאת רוצה'. היא שמחה מאוד, לקחה את הכסף ואמרה שהיא תבחר בעצמה". "יום ההולדת הגיע. סיימתי את העבודה יחסית מוקדם וחזרתי הביתה. נכנסתי לדירה ופתאום אני רואה על הרצפה ארגזים חומים גדולים. שאלתי אותה: 'מה זה?' אנחנו עוברים דירה?' היא חייכה ואמרה: 'לא, זאת המתנה שלי ליום ההולדת'."

"אז אני אומר לה: 'מזל טוב! מה קנית?' והיא אומרת לי: 'בוא תראה בעצמך. אתה נתת את הכסף, לפחות תהנה לפתוח את המתנה'."

"פתחתי ארגז אחד. ועוד ארגז. ועוד. ולא האמנתי למה שאני רואה

מזהים מה מסתתר בתמונה?

נראה אתכם מזהים מה מסתתר בתמונה השמאלית

התשובה לחידה של המגזין הקודם: כוכב ים

כתבו לנו למייל: MAG@TV2000.CO.IL ואולי תזכו בפרס!

נא-אז

תהיה מקורי, תרזיש איש!

שתאתגר אותך ותוסיף להט וחיות לדיון. חברותא שיגרום לך ליצירת שייכות והשקעה אישית.

עם כל זה, הצעד החשוב ביותר הוא לפנות לרב שאתה סומך עליו, שיכול ללוות אותך בנושא. עצם השיתוף והשיחה עם אדם גדול יקל עליך מאוד ויתן לך כיוון מדויק. זכור אהוב ליבי, שזה בהחלט יכול לקרות. ישנן תקופות בישיבה, ובכלל בחיים, שאנחנו נופלים לסוג של "משבר" רוחני. ההתמודדות שלך והמחשבה הזו שאתה משתף מעידות על קושי פנימי אמיתי, אבל גם על רצון גדול לצמוח.

הרבה הצלחה ויהי רצון שתזכה למתיקות התורה! מפקח חינוכי, יועץ, מנחה מורים ומחבר רב המכר "לאהוב", שלחו לנו שאלה למייל: MAG@TV2000.CO.IL ואולי שאלתכם יחד עם התשובה תפורסם במגזין! (אם תרצו, אפשר בעילום שם כמובן)

הראשון: להתחבר לעבודת ה' דרך הנפש החיבור לתורה הוא גם חיבור פנימי למהות. תקבע זמן קצר וקבוע ללימוד שנוגע לך בנפש בנושאים כמו מחשבה או מוסר. לימוד כזה יחבר אותך למשמעות הגדולה של כל מה שאתה עושה. תוסיף לעבודת ה' שלך משהו שהוא רק "שלך": קח על עצמך קבלה קטנה ואישית (תפילה בכוונה, מעשה חסד) מחוץ ללוח הזמנים הקבוע של כולם. זוהי הצורה להתחבר ללימוד דרך השכל וההבנה. ה"טעם" בלימוד נובע מבהירות וחיבור אישי לסוגייה. המישר השני הוא הבנה יסודית של הלימוד: אל תדלג על סברות! תמיד שאל: "מהו השורש ומהו ההיגיון שעומד מאחורי הדבר?" ככל שההבנה שלך תהיה ברורה ומעמיקה יותר, כך הלימוד יהיה מתוק ומספק יותר.

כדי שהדברים יחלחלו פנימה, חזור על החומר שוב ושוב עד שיהיה ברור לחלוטין. כמובן, שעליך לבחור חברותא שתשקיע איתך,

שלוש כבוד הרב. רציתי להתייעץ עם כבוד הרב בעניין אישי שמטריד אותי לאחרונה. ברור ה' אני לומד בישיבה, ואני משקיע ועושה את כל מה שצריך בדיוק כמו כולם. אבל בלב אני מרגיש שאני עושה את הדברים האלה כי "ככה עושים" ו"כי זו הדרך", ולא כי אני באמת הכי מחובר אליהם מבפנים. מה יכול לגרום לי להרגיש טעם והתחברות לכל הנושא הזה שקוראים לו "ישיבה"?

תשובה: שלום לך, בחור יקר ואהוב. ראשית, אני רוצה לשבח אותך על האומץ והכנות. עצם השאלה שלך מעידה על כך שאתה מחפש אמת ואתה לא מוכן להסתפק ב"לעשות סתם". התחושה שאתה "רק עושה מה שכולם עושים" היא טבעית. כדי לעבור מקיום חיצוני לחיבור פנימי עמוק ("גישמאק"), אנחנו צריכים לעבוד בשני מישורים:

כתוב האותיות קידוש להנה: איתור הציות קשה וריכוז מכתה היד

זמן
קריאה:
דק 1.5

כתב היד שלנו הוא ביטוי ישיר של הפעילות המוחית, הרגשית והמוטורית של האדם. לכן, בחינה גרפולוגית מאפשרת לזהות לא רק תכונות אופי, אלא גם דפוסי קשב, ויסות פנימי וריכוז. כאשר קיימים קשיים בתחום הקשב והריכוז, הם נוטים להופיע באופן עקבי בצורת הכתיבה, בקצב, בלחץ ובמבנה הכללי של הטקסט. אחד הסימנים הבולטים לקושי בקשב הוא חוסר יציבות: כתב יד שבו האותיות משתנות בגודלן, השורות אינן שומרות

על קו בסיס אחיד, והרווחים בין המילים אינם קבועים – משקף קושי לשמור על מיקוד רציף למשך זמן. שינויי לחץ בולטים, שבהם הקו עובר מחלש לחזק, ללא סיבה ברורה, עשויים להעיד על תנודתיות פנימית, דריכות או עומס מחשבתי. לעיתים נראה כתב יד שבו הקצב משתנה – חלקים מהירים מאוד לצד חלקים איטיים ומאומצים – דבר המעיד על קושי בוויסות הקשב ולא בהכרח על חוסר הבנה.

מאפיין נוסף הוא ריבוי מחיקות, תיקונים והשמטות של אותיות, בעיקר בסופי מילים. תופעה זו שכיחה אצל ילדים ובוגרים בעלי חשיבה מהירה, שבה המחשבה מקדימה את היד הכותבת. במקרים כאלה הכתב עלול להיראות מרושל, אך בבדיקה מעמיקה מתגלה לעיתים עולם פנימי עשיר ויכולת

שלחו לנו למייל MAG@TV2000.CO.IL
שאלה ליינוע בכתב ידכם – ואולי תקבלו
תשובה של גרפולוג, כאן במגזין!
(אפשר בעילום שם כמובן).

זמן
קריאה:
דק 1.5

יש פסוק אחד בתהילים שאני חוזר אליו לא מעט: "אל תבואני רגל נאָה". פסוק קצר, אבל כזה שטומן בחובו עולם שלם.

בעולם של מוזיקה, במה, קהל ואהבה – גאוה יכולה להתגנב ללב בלי שמרגישים; מחיאות הכפיים, האנשים שמזהים אותך ברחוב, המילים החמות שאתה מקבל אחרי הופעה – זה מחמם את הלב, זה נותן כוח, אבל כאן בדיוק מתחילה העבודה האמיתית: לדעת לקחת את האהבה – בלי לתת לה לעלות לראש.

עם השנים הבנתי שגאוה לא תמיד מגיעה בצעקה, לפעמים היא שקטה. היא מגיעה לפעמים בדמות מחשבה קטנה של "אני כבר יודע", או תחושה של "כבר הוכחתי את עצמי".

ברגעים כאלה, הפסוק הזה חוזר אליי ומזכיר לי לעצור. קריירה ארוכה מלמדת אותך משהו חשוב: הבמה לא שייכת לך, אתה רק אורח עליה. גם הקהל לא חייב לך כלום, הוא בא מרצון. והשירים, אלה שנולדו בחדר קטן ובשקט, הם רק פיקדון. אתה רק השליח שלהם. חשוב להיות מאוד ער לזה כי כשהרגל של הגאוה

(צילום: עזריאל משה)

נכנסת, משהו מתבלבל. הקשב נפגע, הדיוק נחלש, והלב, שהיה פתוח – מתחיל להיסגר. בעזרת ה', אני משתדל להגיע לכל הופעה, גם אחרי כל כך הרבה שנים, בתחושה של התחלה. אני מסביר לעצמי פעם אחר פעם: זה לא מובן מאליו שמקשיבים לך, זה לא מובן מאליו ששרים איתך, זה לא מובן מאליו שנותנים לך מקום בלב. הבקשה המצמררת של נעים זמירות ישראל, דוד המלך עליו השלום, "אל תבואני רגל גאוה", היא לא רק תפילה בשבילי,

אלא תזכורת יום-יומית. תזכורת לשמור על ענווה, על כבוד לדרך, ועל אמת אחת פשוטה: ככל שאתה נשאר נמוך, השירה שלך יכולה להגיע גבוה יותר. שבת שלום.

זמן
קריאה:
דק 1

מאגיקי כוח וארמפיסטים, מה קורה בתוך השולית?

בתקופה המופלאה שבין הגשמים, כשהאדמה כבר רוויה והטבע מתחיל לפרוח בכל הכוח, בשדות ובצידי הדרכים נקוות שלוליות החורף. לחלקנו זה לפעמים נראה כמו כתם מים בבוקר, אך מי שבוחר להתבונן מקרוב, יגלה עולם ומלואו: מערכת שלמה של יצורים חיים – כאילו הבריאה כולה אומרת שירה.

בתוך המים העומדים הללו מתפתחת מערכת חיים מרהיבה, רוחשת ודינמית, אבל הקסם הגדול מתחיל בשאלה: איך בכלל היצורים האלו הגיעו אל השולית הטרייה? אז קודם כול, כדאי לדעת שחלק מהיצורים האלה – היו כאן לפני. בסבלנות ובתוך האדמה היבשה והצרובה, הביצים הקטנות שרדו את חום הקיץ הלוהט, וחיו בסבלנות לרגע שבו טיפות הגשם יעוררו אותן לחיים. יצורים אחרים הגיעו כ"טרמפיסטים" על גופם של בעלי חיים גדולים שבאו לשתות מהשלולית, וחלקם הם זחלים של מעופפים, כמו היתושים והשפיריות, שמצאו במים מקום בטוח להתפתח בו.

בתוך המים הצלולים נוכל להבחין בדפניות. אלו הם סרטנים זעירים, שקופים כמעט, הנעים במים בתנועות קפיצה עדינות ומהירות. לצדם פועל ה"טנג", פשפש מים ייחודי שכשמו כן הוא – שוחה תמיד על הגב. הוא מצויד בזוג רגליים אחוריות ארוכות מאוד ביחס לגופו, והן משמשות לו כמשוטים עוצמתיים המאפשרים לו לחתור במהירות מצד לצד. אבל הטורפים האמיתיים של השולית הם זחלי השפיריות. אלו יצורים תוקפניים המחסלים ביעילות זחלי יתושים וחרקים אחרים. כשהזחל מסיים את פרק חייו במים, הוא מטפס על גבעול יציב, עורו נבקע, ומתוכו מניחה השפירית הבוגרת. היא פורסת כנפיים שקופות וממריאה אל השמיים כמסוק זעיר ומרהיב, המשאיר מאחוריו את חיי המים לטובת המרחב הפתוח.

מדהים לראות איך גם בשולית הקטנה הקב"ה הטמין כל כך הרבה פלאים.

להזמנת הפעלות, חוגים, הרצאות
וכמוסב – טיולים כשרים לאפריקה,
חייגו: 058-6686-137

אנחנו
מחפשים
אותך!

ערוץ 2000 גדל ומחפש:

תחקירן

מנהל הפקה

מעצב גרפי

AI GAN

שלחו קו"ח ל: MOSHET@TV2000.CO.IL

מאירים את הילדים

ילדי האלפים

מאיר זאטא

14

הטבעת של הרבנית מניקלשבורג

שלום לכם, ילדים צדיקים!

קורה לכם לפעמים שאתם פוגשים אנשים שפונים לאבא או לאמא ומבקשים עזרה ברחוב, נכון? זה מאוד חשוב שתמיד יהיה לנו מטבע בכיס, ככה שברגע שמישהו יבקש צדקה - נוכל לתת לו מיד. למה מיד? כדי שהיהדי שמואל שזקוק לצדקה שלנו לא יחכה אפילו שניה אחת!

היום אני רוצה לספר לכם על צדיק גדול מאוד שקראו לו רבי שמעלקה מניקלשבורג, רבי שמואל שמעלקה הלוי הורוץ. הוא היה אדמו"ר גדול לפני כמאתיים שנה.

מספרים שכל יהודי שהיה בצרה והיה זקוק למעט כסף או לארוחה חמה, ידע שהוא יכול תמיד להגיע אל רבי שמעלקה. כל מי שנכנס אליו הביתה לבקש עזרה, קבל מיד. הרבי אף פעם לא היה דוחה את המבקשים או מבקש מהם "תחזור מחר" או "תקף אבדק מה יש לי". לא, הוא מיד הכניס את היד לכיס ונתן ברחב לבו הוא עזר לכלם כמה שהיה יכול.

פעם אחת הגיע אל ביתו עני ובקש צדקה. הרבי הלך לחפש כסף בארון, חפש במגרות משהו לתת ליהודי שנמצא עתה בצרה. הוא הפך את כל הבית - ולא מצא אפילו מטבע אחת! אפילו לא אחת!

מה עושים במצב כזה? הרבי ידע שהוא לא יכול לשלח את העני בלי כלום. אז הוא נכנס לחדרו, וראה על השלחן את הטבעת של הרבנית - טבעת יפה מזוהב. בלי לחשב פעמים, הרבי לקח את הטבעת ונתן אותה לעני!

"תמכר אותה", אמר הצדיק לעני, "כך יהיה לך מספיק כסף להחיות את

המשפחה שלך". עכשיו תחשבו רגע - מה תגידו אם מישהו יקח משהו יקר שלכם ויתן אותו למישהו אחר, אף הייתם מוגיבים? אז בטח אתם יכולים לדמין מה קרה כשהרבנית חזרה הביתה. היא נגשה לחדר, למקום שבו היתה הטבעת שלה מנחת ולא מצאה אותה. כשהיא גלתה שבעלה הרבי נתן אותה לעני, היא אמרה לו: "זאת לא טבעת רגילה! היא מאוד יקרה - יש בה יהלום!"

הרבי שמע את זה ומיד קרא לעוזר שלו, לחש לו משהו באזן, ושלח אותו לרוץ ולחפש את העני.

כעבור זמן העוזר של הרבי חזר עם חיוך גדול על הפנים. הרבנית חשבה: "הוא בטח החזיר לי את הטבעת!" אבל העוזר גלה: "האמת שהרבי לא אמר לי לקחת את הטבעת מהעני..."

"מה? תמחה הרבנית, אז מה הוא בקש ממך לעשות?"

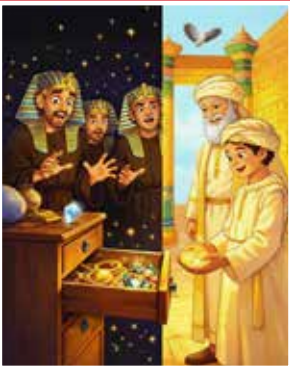
העוזר ענה: "הרבי אמר לי לרוץ אחר העני ולהגיד לו שהטבעת הזאת מאוד יקרה, ושהוא צריך לשים לב שלא ימכר אותה בזול. שהסוחרים בשוק לא ירמו אותנו" כמובן שגם הרבנית היתה צדקת ושמחה בכל מצאה, היא לא כעסה על זה שהטבעת שלה נתנה לעני והעריכה את חכמתו של הרבי.

אתם מבינים? הרבי לא רצה לקחת בחזרה את הטבעת, אבל הוא דאג שהעני יקבל את הכסף המלא שמגיע לו. זו אהבת ישראל אמיתית ונתינה מכל הלב!

ניתן להשיג את ספרי הבדיחות "כל יום פורים" עם משלוח עד הבית 052-4770297, להאזנה למאות שיעורים לילדים, פרשת שבוע וסיפורי צדיקים חפשי: "מאיר גואטה - מתוקים מדבש"

מכאן 5 הקדלים

בזמן שלמצרים היה חשך מחלט, אצל בני ישראל שרר אור חזק - כדי שיוכלו לראות את מסמוני המצרים. ילדים יקרים, בצוירים שלפניכם מתחבאים כמה הבדלים. חושבים שתמצאו את כלם?

חידה?

כמה גברים יצאו ממצרים?

תשובה לחידה משבוע שעבר: אש.

יצירות

ילדים יקרים,

כל שבוע אנו מציגים יצירה יפה ששלחתם לנו המספרת כמה אתם אוהבים את המגזין. והפעם - היצירה של אבישג אברהם אתם יכולים להמשיך ולשלח לנו יצירות לכתובת המייל MAG@tv2000.co.il וכן תקנסו להגדלה הגדולה, ואולי תזכו בפרס.

- אתה לא בן אדם! אתה כבשה! - "מההה?" - "אתה רואה?"

מאתגרים את הנשמה

כמה חדשים לפני כן. זכרון יעקב, ישראל.

את הסיפור המלא ניתן להשיג בחנויות הספרים המובחרות

ילדים עם המגזין

הילדים המקסימים והחדיקים שמעון ויוסף מגן שלחו לנו את התשובות שלהם - וזכו בפרס שלנו השבוע! ילדים יקרים, גם אתם יכולים - כל מה שאתם צריכים לעשות זה לשלח לנו את התשובות שלכם, ואולי תזכו גם אתם. אז למה אתם מחכים?

היכן מסתתרת?

עידן ויהונתן מחפשים את המסמון

ילדים יקרים, נראה אתכם מגלים היכן מסתתרים 2 חגבי ענק ו-2 עשיות מאירות.

הדיווח

אתה יודע שאתה מזדקן ברגע שהנרות עולות יותר מהעוגה

- "שלום,
עם מי אני מדבר?"
- "את מי אתה צריך?"
- "מי שואל?"
- "מי מבקש לדעת?"
- "אני שאלתי קדם"
- "הצורף עם מי אתה חושב שאתה מדבר?"
- "זה בדיוק מה שרציתי לדעת!"

ביום שלישי זה קורה!

הגרלת הביניים

ט' בשבט תשפ"ו 27/01/26
מפרז (הפזל) ואולי תזכו פרטים בגב המגזין»

*הגרלת הכסף לדבון

ילדים יקרים,
עליכם לענות על השאלות הבאות!
הצלחתם? איזה יופי! שלחו לנו למיל את התשובה עם שמכם, תכנסו להגרלה ואולי תזכו בפרס!
את התשובות יש לשלח אך ורק למיל
MAG@TV2000.CO.IL

השאלות:

1. על מי ההולדה?
2. האילו ציר מחקרת ההולדה?
3. מה התאריך היום?
4. על מי הרכה החונה בצד?
5. לפני כמה שנים נפטר הצדדי?

מסרפים לנבחרת מפיצי המגזין ונכנסים להגרלת הענק!

על תווי קניה בשווי אלפי שקלים ברשת קרפור ועל 3 דקות חלומיות בממלכת הילדים

073-2866527

חינו או סרקו: ואתם כפנים!

הקוונים פתוחים במוציא

בהגשת רינה פליישמן, 6776067@GMAIL.COM

שגרירים?

מגיע לכם לעוף איתנו לחוויה של פעם בחיים!

מצטרפים לנבחרת מפיצי המגזין וכנסים להגרלת הענק!

**ביום שלישי
הגרלת ביניים**
ט' בשבט תשפ"ו 27/01/26
על
סט סירים יוקרתי

עגלת החלומות

ממלכת הילדים - 3 דקות
חלומיות. מה שמילאת, שלך!

הקניות עלינו

תווי קניה בשווי אלפי
שקלים ברשת קרפור
מתנת רשת קרפור

שבת מלוכה

סט מתנות יוקרתי
לשולחן השבת

עוזרת אישית

סט מכשירי חשמל מהפכניים:
שואב שוטף Tineco + ניג'ה גריל
מתנת רשת חשמל הקרן

טיסת החלומות

טיסה זוגית למסע
בקברי צדיקים באירופה

כי לשגרירים שלנו מגיע יותר!

ניתן לרכוש מכספי מעשר
ההגרלה תערך בשידור חי
באולפני ערוץ 2000 בנוכחות רז"ח

LIVE

☆ ההגרלה תיערך בר"ח אדר תשפ"ו 18/02/26 ☆

כבר שגרירים? אתם כבר בהגרלה!

חייגו או סרקו: **ואתך הפניק!**

073-286-6527

הקווים
פתוחים
במוצ"ש